

Pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh

poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky Veroniky Remišovej

k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

(ČPT 106)

1. V čl. I bode 4 v § 33a odsek 3 znie:

„(3) Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, sa neuloží sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie.“.

Odôvodnenie:

Vláda po vzore z Českej republiky do Trestného zákona popri zásadách ukladania trestov a ochranných opatrení zavádza explicitnú úpravu všeobecných zásad ukladania sankcií. Vláda v § 33a prakticky skopírovala právnu úpravu z Českej republiky. Jedinou výnimkou je ustanovenie § 33a odseku 3, ktorý rozšírila do takej miery, že sudcom bezprecedentne obmedzuje ich rozhodovaciu právomoc pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vládny návrh obsiahnutý v § 33a odseku 3 sudcom v obrovskom množstve prípadov prakticky zakazuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Z dôvodu zachovania princípu trojdelenia moci a zachovania garancie nezávislého a spravodlivého sudcovského rozhodovania sa navrhuje vypustenie tej časti ustanovenia, ktorá jednak prekračuje rámec českej právnej úpravy, no hlavne by mala za následok obrovský zásah do sudcovskej nezávislosti a možnosti udeľovať aj nepodmienečné tresty odňatia slobody.

2. V čl. I bod 7 znie:

„7. V § 34 ods. 6 druhá veta znie: „Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje štyri roky, súd spravidla uloží trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.“.“.

Odôvodnenie: Podľa aktuálne platnej právnej úpravy je (okrem prípadov, kedy tak ustanoví Trestný zákon) povinnosťou súdu páchatel'ovi zločinu (t.j. trestného činu s hornou hranicou trestu odňatia slobody prevyšujúcou 5 rokov) uložiť trest odňatia slobody.

Aktuálny návrh vlády, ktorým chce vyššiu uvedenú povinnosť bez náhrady zrušiť, okrem iného totálne rezignuje na stanovenie akýchkoľvek mantinelov, v ktorých by súdy mali ukladať trest odňatia slobody za závažnejšiu trestnú činnosť.

Vzhľadom na potrebu stanovenia určitých hraníc pri ukladaní trestov, a aby bola judikatúra v tomto smere aspoň trochu predvídateľná a zároveň, aby sa súdu poskytla väčšia sudcovská nezávislosť pri ukladaní trestov odňatia slobody sa navrhuje odstrániť rigidnosť aktuálnej právnej úpravy, avšak takým spôsobom, že súdy by sa v prípade potrestania páchatel'ov závažnejšej trestnej činnosti aj naďalej mali v prevažnej väčšine prikláňať k ukladaniu trestov odňatia slobody.

V tejto súvislosti je potrebné prízvukovať, že navrhnutá právna úprava poskytuje dostatočný priestor na to, aby súdy v odôvodnených prípadoch už neboli povinné udeliť trest odňatia slobody, čím sa prísnosť zákona citeľne zjemňuje a dovoľuje súdu odchyliť neprimerane prísneho potrestania páchatela.

3. V čl. I sa vypúšťa bod 8.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Cieľom predmetnej úpravy je zabrániť škodlivým následkom vládneho návrhu, podľa ktorého by bol výpočet poľahčujúcich okolností uvedený v § 36 nie taxatívny, ale exemplifikatívny.

Hoci Trestný zákon môže zoznam poľahčujúcich okolností rozširovať aj zužovať, vždy však musí byť vo výpočte poľahčujúcich okolností striktný a presný. V prípade exemplifikatívneho výpočtu poľahčujúcich okolností, by v rozhodovacej praxi súdov s veľkou pravdepodobnosťou dochádzalo k množstvu nežiadúcich precedensov a rozvratu jednotnej judikatúry.

Čo by jeden súd považoval za poľahčujúcu okolnosť, by iný posúdil opačne čo by viedlo k enormnému rozvratu jednotnosti v rozhodovaní. Je nutné zotrvať pri presnom, taxatívnom výpočte poľahčujúcich okolností, pretože práve tie majú mimoriadny význam pri určovaní typu a výšky trestu páchatela.

4. V čl. I bod 11 znie:

„11. § 36 sa dopĺňa písmenom p), ktoré znie:

„p) osobne alebo prostredníctvom svojho obhajcu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ale trestné stíhanie bolo aj tak vedené dlhšie ako je horná hranica trestnej sadzby skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.“.

Odôvodnenie: Návrhom vlády sa má rozšíriť výpočet poľahčujúcich okolností, o situácie, kedy je trestné stíhanie voči páchatelovi vedené neprimerane dlho. Vládou použitý pojem „neprimerane dlho“ je však veľmi vágny a v rozhodovacej praxi by bez pochýb spôsobil značný chaos.

Cieľom predloženého pozmeňujúceho návrhu je exaktné stanovenie hranice, kedy by dĺžka trestného stíhania mohla byť súdom považovaná za poľahčujúcu okolnosť.

Vo všeobecnosti sa možno prikloniť k názoru, že rozsah trestnej sadzby trestu odňatia slobody reflektuje okrem spoločenskej závažnosti skutku aj na náročnosť vyšetrovania a predpokladanú dĺžku trestného konania. Aj preto sa na účely posúdenia neprimeranej dĺžky trestného stíhania navrhuje vyhádať z hornej hranice príslušnej trestnej sadzby vyšetrovaného trestného činu. To znamená, že pokiaľ Trestný zákon pre konkrétny trestný čin stanovuje maximálnu výšku trestu odňatia slobody 4 roky, za neprimerane dlhé sa bude považovať trestné stíhanie, ktoré nebolo ukončené do 4 rokov.

5. V čl. I sa vypúšťa bod 12.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Cieľom predmetnej úpravy je zabrániť škodlivým následkom vládneho návrhu, podľa ktorého by bol výpočet priťažujúcich okolností uvedený v § 37 nie taxatívny, ale exemplifikatívny.

Hoci Trestný zákon môže zoznam priťažujúcich okolností rozširovať aj zužovať, vždy však musí byť vo výpočte priťažujúcich okolností striktný a presný. V prípade exemplifikatívneho výpočtu priťažujúcich okolností, by v rozhodovacej praxi súdov s veľkou pravdepodobnosťou dochádzalo k množstvu nežiadúcich precedensov a rozvratu jednotnej judikatúry.

Čo by jeden súd považoval za priťažujúcich okolnosť, by iný posúdil opačne čo by viedlo k enormnému rozvratu jednotnosti v rozhodovaní. Je nutné zotrvať pri presnom, taxatívnom výpočte priťažujúcich okolností, pretože práve tie majú mimoriadny význam pri určovaní typu a výšky trestu páchatelia.

6. V čl. I bod 22 znie:

„22. V § 49 ods. 1 úvodnej vete sa slová „dva roky“ nahrádzajú slovami „jeden rok“.“.

7. V Čl. I bod 23 znie:

„23. V § 51 ods. 1 sa slová „tri roky“ nahrádzajú slovami „dva roky“.“.

Odôvodnenie: Cieľom predmetnej úpravy je zachovanie určitej vyváženej miery medzi vládou navrhovaným plošným znížením výšky trestov odňatia slobody a možnosťou súdu pristúpiť k podmienenému uloženiu trestu.

V súčasnosti môže súd pristúpiť k podmienenému odloženiu trestu odňatia slobody len v situáciách kedy výška trestu odňatia slobody neprevyšuje dva roky resp. tri roky. Vzhľadom na súčasne platné sadzby trestných činov možno konštatovať, že súdy pristupujú k podmienenému odkladu trestov odňatia slobody pri menej závažných trestných činoch.

Vzhľadom na vládou navrhnuté mimoriadne výrazné zníženie trestných sadzieb by malo byť prirodzené, že sa primerane zníži aj hranica výšky trestu, kedy páchatelovi nemôže byť trest odňatia slobody podmienne odložený. V opačnom prípade by to malo za následok, že s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v budúcnosti vyviaznu aj páchatelia omnoho závažnejšej trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa navrhuje, primerane znížiť výšku trestu, pri ktorom súd môže nariadiť podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na výrazné zníženie trestných sadzieb sa navrhuje, aby tzv. podmienku bolo možné udeliť len takému páchatelovi, ktorému súd v trestnom konaní vymeral trest odňatia slobody najviac v trvaní jedného roka resp. dvoch rokov.

8. V Čl. I bode 24 v § 53 ods. 1 úvodnej vete sa za slovo „väzenia“ vkladajú slová „až na päť rokov“ a vypúšťa sa písmeno a).

Písmená b) až d) sa označujú ako písmena a) až c).

Odôvodnenie: Trest domáceho väzenia sa zaradzuje medzi tzv. alternatívne tresty. Význam a podstata alternatívnych trestov sa dostáva do popredia najmä pri trestaní prvopáchatelov a osobitne sa jeho využívanie predpokladá pri menej závažných trestných činoch. Návrh vlády však umožní ukladanie trestu domáceho väzenia aj páchatelovi, právoplatne odsúdenému za mimoriadne závažné trestné činy, ktorých horná hranica ustanovuje 10-ročný trest odňatia slobody.

Cieľom predmetnej právnej úpravy je preto zachovanie aspoň elementárnych zákonných mantinelov, aby tresty domáceho väzenia nemohli byť udelené páchatelom aj skutočne závažným trestným činom.

9. V Čl. I bode 25 v § 53 odsek 3 znie:

„(3) Súd ukladá trest domáceho väzenia najmenej vo výmere dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ak je týmto zákonom ustanovená.“.

Odôvodnenie: *Trest domáceho väzenia je neporovnateľne miernejším trestom v porovnaní s trestom odňatia slobody. Vládou navrhnutá zmena podľa ktorej by si páchatel mohol odpykať trest vo svojom dôverne známom domácom prostredí a k tomu ešte aj v neporovnateľne kratšom trvaní, ako by tomu bolo vo výkone trestu odňatia slobody je neprípustná.*

Nie je možné, že kým pri treste odňatia slobody by páchatel strávil vo väznici napríklad 6 rokov, v domácom väzení by to boli iba tri roky.

Trest domáceho väzenia preto za žiadnych okolností nesmie mať kratšie trvanie ako spodná hranice trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

10. V Čl. I bod 26 znie:

„26. V § 56 ods. 1 sa suma „160“ nahrádza sumou „2 000“ a suma „331 930“ nahrádza sumou „3 000 000“.“.

Odôvodnenie: *Vláda vysvetľuje plošné zníženie trestov odňatia slobody aj snahou o väčšie využitie alternatívnych trestov, medzi ktoré patrí aj peňažný trest. V tejto súvislosti vláda síce navrhuje zvýšenie hornej výšky pokuty, avšak úplne rezignuje na obdobné zvýšenie jej spodnej hranice.*

Je absolútne nepochopiteľné a nezodpovedné, ponechať súdu možnosť uložiť páchatelovi peňažný trest v dnes už zanedbateľnej výške 160 eur. Obzvlášť v situácii, kedy má mať aj peňažný trest prednosť pred trestom odňatia slobody.

Vzhľadom na približne 10-násobné zvýšenie hornej hranice peňažného trestu sa obdobne navrhuje aj zvýšenie spodnej hranice výšky peňažného trestu.

11. V Čl. I bode 27 v § 56 ods. 2 sa vypúšťajú slová: „alebo zločin, ktorý nie je obzvlášť závažným zločinom, a“.

Odôvodnenie: *Snaha o väčšie využitie alternatívnych trestov je vo svojej podstate legitímna, avšak neprimerane veľké rozšírenie resp. až zrušenie limitov, v ktorých sa má súd pri udeľovaní trestu pohybovať, spôsobí v pritom rade obrovský chaos v trestnej judikatúre týkajúcej sa vymedzenia trestov.*

Platí to aj pri ukladaní peňažného trestu, ktorým sa podľa vládnej novely má umožniť uloženie peňažnému trestu napríklad aj páchatelom odsúdeným za zabitie, či akýmkoľvek páchatelom odsúdeným aj za to najzávažnejšie ublíženie na zdraví.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa navrhuje nahradenie trestu odňatia slobody len tým páchatelom, ktorý boli uznaní za vinných zo spáchania prečinu, teda trestného činu, pri ktorom je horná sadzba trestu odňatia slobody neprevyšuje 5 rokov.

Vzhľadom na plošné zníženie trestov aj takto navrhnutá právna úprava s najväčšou pravdepodobnosťou prispeje k vyššiemu podielu ukladania peňažného trestu.

12. V Čl. I bode 28 v § 56 ods. 3 sa na konci pripája táto veta: „V prípade uloženia peňažného trestu ako samostatného trestu, musí byť jeho výška minimálne v sume 1 000 000 eur.“.

Odôvodnenie: Návrh vlády, že by peňažný trest mohol úplne nahradiť napr. trest odňatia slobody za istých okolností môže mať svoje racion, avšak z dôvodu primeranosti tohto druhu trestu ako samostatného trestu, je potrebné určiť isté hranice. Vládou navrhnutá úprava totiž umožní namiesto uloženia napr. na 4 rokov trestu odňatia slobody, „vykúpiť sa“ zaplatením trebárs 1 000 eurovej pokuty.

Vzhľadom na zavedenie novej možnosti „vykúpiť sa“ z trestu odňatia slobody sa navrhuje stanovenie minimálnej výšky pokuty v sume 1 000 000 eur.

13. Čl. III znie:

„Čl. III

Zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení zákona č. 88/2017 Z. z., zákona č. 344/2018 Z. z., zákona č. 413/2019 Z. z., zákona č. 423/2020 Z. z., zákona č. 187/2021 Z. z., zákona č. 512/2021 Z. z., zákona č. 150/2022 Z. z., zákona č. 151/2022 Z. z., zákona č. 375/2022 Z. z., zákona č. 398/2022 Z. z. a zákona č. 239/2023 Z. z. sa mení takto:

§ 1 až § 241 vrátane nadpisov znejú:

„§ 1 Predmet zákona

Tento zákon upravuje

- a) právomoc a miestnu príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve,
- b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov súdneho konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

§ 2

(1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto Správnym súdnym poriadkom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy Slovenskej republiky, opatrením orgánu verejnej správy Slovenskej republiky, nečinnosťou orgánu verejnej správy Slovenskej republiky alebo iným zásahom orgánu verejnej správy Slovenskej republiky, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Vymedzenie pojmov

§ 3

- (1) Na účely tohto zákona sa rozumie

a) administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov na území Slovenskej republiky,

b) rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, upravuje, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka,

c) opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom správnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté,

d) nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy v rozpore so zákonom nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie; nečinnosťou orgánu verejnej správy nie je stav, keď z rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy vyplýva, prečo orgán verejnej správy v administratívnom konaní nekoná a po vydaní rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy nedošlo k podstatnej zmene okolností,

e) iným zásahom orgánu verejnej správy reálny postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

(2) Ak sa v tomto zákone uvádzajú slová „rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy“, rozumie sa tým analogicky a primerane aj uznesenie obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva samosprávneho kraja (ďalej len „uznesenie zastupiteľstva“).

(3) Ak sa v tomto zákone uvádzajú slová „správny súd“, rozumejú sa tým súdy správneho súdnictva, ak z povahy vecí nevyplýva, že sa tým rozumie len niektorý z týchto súdov; sústavu súdov správneho súdnictva v Slovenskej republike upravuje osobitný predpis.

§ 4

Orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú

a) orgány štátnej správy Slovenskej republiky,

b) orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a vyššie územné celky,

c) orgány záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby na úseku verejnej správy,

d) právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby na úseku verejnej správy,

e) štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinných úlohách fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

§ 5 Základné princípy konania

(1) Konanie pred správnym súdom sa okrem zásad, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v odsekoch 2 až 12.

(2) Konanie pred správnym súdom je jednou z istôt ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

(3) Pri rozhodovaní správny súd dohliada na ochranu zákonnosti a verejného záujmu.

(4) Správny súd postupuje a rozhoduje tak, aby bol v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi so zohľadnením ich právnej sily a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

(5) Konanie pred správnym súdom sa môže začať len na základe návrhu.

(6) Správny súd prejednáva veci verejne. Z pojednávania môže byť verejnosť vylúčená len v špecifických prípadoch ustanovených týmto zákonom. Rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne.

(7) Správny súd sám stanovuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne.

(8) Konanie pred správnym súdom je ústne, ak tak ustanovuje tento zákon. Dokazovanie priamo vykonáva a dôkazy vyhodnocuje správny súd podľa svojej úvahy.

(9) V konaní pred správnym súdom majú účastníci konania rovné postavenie. Účastníci konania majú povinnosť preukázať svoje tvrdenia a vykonať úkony v lehote určenej správnym súdom.

(10) Pre orgány verejnej správy sú rozhodnutia správnych súdov v konkrétnej veci záväzné.

(11) Konanie pred správnym súdom funkčne súvisí s výkonom dozoru prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti orgánmi verejnej správy podľa osobitného predpisu.

(12) Správny súd v osobitných prípadoch neposkytne ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby, ak nimi podaný návrh sleduje zjavné zneužitie práva.

Právomoc

§ 6

(1) Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe podaných žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

- (2) Správne súdy rozhodujú v súdnych konaniach o
- a) správnych žalobách,
 - b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania,
 - c) správnych žalobách v sociálnych veciach,
 - d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
 - e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,
 - f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,
 - g) žalobách vo volebných veciach,
 - h) žalobách vo veciach územnej samosprávy,
 - i) žalobách vo veciach politických práv,
 - j) kompetenčných žalobách,
 - k) návrhoch v iných veciach.

§ 7

Správne súdy nepreskúmajú

- a) právoplatné a vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,
- b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú charakter rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,
- c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon na inom mieste neustanovuje inak,
- d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých má konať súd v civilnom procese,
- e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli spôsobiť ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,
- f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí iba od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,
- g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odobratí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie je vylúčené osobitným predpisom.

§ 8 Kompetenčné spory

(1) Ak odsek 2 neustanovuje niečo iné, kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát podľa § 11 Civilného sporového poriadku.

(2) Kompetenčné spory vzniknuté medzi Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) a Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozhoduje Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“).

§ 9 Príslušnosť

(1) Konanie sa má uskutočniť na tom správnom súde, ktorý je vecne, miestne a kauzálne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností existujúcich v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia.

(2) Ak sa nedá určiť príslušnosť podľa § 10 až 13, je na konanie príslušný Správny súd v Bratislave.

Vecná príslušnosť

§ 10

Na súdne konanie a rozhodovanie v správnom súdnictve sú vecne príslušné Správny súd v Bratislave, Správny súd v Banskej Bystrici a Správny súd v Košiciach, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 11

Najvyšší správny súd rozhoduje

- a) o správnej žalobe proti rozhodnutiu ktoréhokoľvek výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmavanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu,
- b) v konaní o registráciu kandidátnych listín politických strán a hnutí pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky a pre voľby do Európskeho parlamentu,
- c) v konaní o prijatí návrhu za kandidáta na funkciu prezidenta Slovenskej republiky,
- d) v konaní o žalobe o odmietnutí registrácie politickej strany alebo politického hnutia (ďalej len „politická strana“),
- e) v konaní o žalobe generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na rozpustenie politickej strany,
- f) v konaní vo veciach ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy,
- g) v konaní o kompetenčných žalobách,
- h) o kasačných sťažnostiach.

Miestna príslušnosť

§ 13

(1) Miestne príslušným je ten správny súd, v ktorého obvode má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom stupni, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Ak nemožno určiť miestnu príslušnosť podľa predošlého odseku, je miestne príslušným správny súd, v ktorého obvode má sídlo žalovaný orgán verejnej správy.

(3) V konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiam o poskytovaní právnej pomoci podľa iného predpisu, v konaniach podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a na konanie o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích orgánov verejnej správy je miestne príslušný správny súd, v ktorého obvode má žalobca adresu trvalého pobytu, miesto podnikania alebo sídlo; ak takého súdu niet a žalobcom je fyzická osoba, je miestne príslušný správny súd, v ktorého obvode sa fyzická osoba zdržuje.

(4) Ak preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy je už predmetom konania podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), na súdne konanie o správnej žalobe prokurátora je miestne príslušný súd podľa odseku 3.

(5) Ak je miestne príslušných viacero správnych súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.

Kauzálna príslušnosť

§ 15

Na konanie o správnej žalobe v oblasti hospodárskej súťaže, jadrových udalostí a na konanie o vydaní súhlasu s inšpekciou je kauzálna príslušnosť Správny súd so sídlom v Bratislave; jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky.

§ 16

Na konanie o správnej žalobe v oblasti priemyselného vlastníctva je kauzálna príslušnosť Správny súd so sídlom v Banskej Bystrici; jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky.

§ 17

Na konanie o správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia je kauzálna príslušnosť

a) Správny súd sídlia v Bratislave pre územné obvody Bratislavského kraja, Nitrianskeho kraja, Trenčianskeho kraja a Trnavského kraja,

b) Správny súd sídlia v Košiciach pre územné obvody Banskobystrického kraja, Košického kraja, Prešovského kraja a Žilinského kraja.

§ 18 Postúpenie vecí

(1) Ak správny súd zistí, že vec nepatrí do právomoci súdov, konanie zastaví; ak možno zistiť iný orgán, do ktorého právomoci vec patrí, správny súd mu vec po zastavení konania bezodkladne uznesením postúpi.

(2) Ak správny súd zistí, že nie je vecne, miestne alebo kauzálna príslušný, bezodkladne postúpi vec uznesením príslušnému súdu alebo správneho súdu. Nižší správny súd je postúpením veci vyšším správnym súdom viazaný.

(3) Ak správny súd, ktorému bola vec postúpená správnym súdom tej istej inštancie, nesúhlasí so svojou miestnou príslušnosťou alebo kauzálnou príslušnosťou, bezodkladne predloží vec

na rozhodnutie najvyššiemu správne mu súdu. Rozhodnutím najvyššieho správneho súdu sú nižšie správne súdy viazané.

(4) Ak súd postúpi vec správne mu súdu, ktorý s tým nesúhlasí z dôvodu, že nejde o vec patriacu do správneho súdnictva, správny súd ju bezodkladne predloží na rozhodnutie kompetenčnému senátu najvyššieho správneho súdu, ktorého rozhodnutím sú súdy viazané.

(5) Právne účinky viažu ce sa na podanie žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení veci zachované.

§ 19

Správne súdy konajú a rozhodujú v senátoch, ak tento zákon neustanovuje, že rozhoduje sudca alebo predseda senátu. Všetci členovia senátu sú si pri rozhodovaní rovní. Ak koná a rozhoduje sudca, prináležia mu práva, ktoré sú inak vyhradené senátu alebo predsedovi senátu.

§ 20

Najvyšší správny súd ako najvyšší súdny orgán vo veciach správneho súdnictva zabezpečuje jednotu a zákonnosť rozhodovania. Najvyšší správny súd sleduje a vyhodnocuje právoplatné rozhodnutia správnych súdov a v záujme jednotného rozhodovania správnych súdov prijíma stanoviská k rozhodovacej činnosti správnych súdov.

§ 21

Najvyšší správny súd koná a rozhoduje

- a) v trojčlenných senátoch zložených z jedného predsedu senátu a dvoch sudcov,
- b) v päťčlenných senátoch zložených z jedného predsedu senátu a štyroch sudcov vo veciach podľa § 11 písm. a) až g).

§ 22

(1) Najvyšší správny súd pojednáva a rozhoduje o kasačných sťažnostiach vo veľkom senáte zloženom z predsedu senátu a šiestich sudcov, ak

- a) senát najvyššieho správneho súdu dospel pri svojom rozhodovaní vo veci k právne mu názoru, ktorý je odlišný od právneho názoru, ktorý už bol vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho správneho súdu, a vec uznesením postúpil na rozhodnutie veľkému senátu,
- b) senát najvyššieho správneho súdu dospel pri svojom rozhodovaní vo veci opätovne k právne mu názoru, ktorý je odlišný od právneho názoru orgánu verejnej správy o tej istej právnej otázke, a vec uznesením postúpil na rozhodnutie veľkému senátu,
- c) to navrhol generálny prokurátor podľa § 47 ods. 3 z dôvodu odlišnej rozhodovacej činnosti správnych súdov alebo pretrvávajúcej odlišnosti rozhodovania správnych súdov a orgánov verejnej správy.

(2) Predsedom veľkého senátu najvyššieho správneho súdu je predseda senátu určený rozvrhom práce. Členmi veľkého senátu sú sudcovia senátu najvyššieho správneho súdu, ktorý vec postúpil veľkému senátu podľa odseku 1, a traja ďalší sudcovia určení rozvrhom práce najvyššieho správneho súdu.

§ 23

(1) Na správnom súde vo veciach správneho súdnictva konajú a rozhodujú sudcovia v trojčlenných senátoch zložených z jedného predsedu a dvoch sudcov.

(2) Sudca na správnom súde koná a rozhoduje o

a) správnych žalobách v oblasti sociálnych vecí,

b) správnych žalobách vo veciach týkajúcich sa azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,

c) žalobách proti nekonaniu a nečinnosti orgánu verejnej správy,

d) žalobách voči inému zásahu orgánu verejnej správy,

e) žalobách vo veciach týkajúcich sa stáleho zoznamu voličov a zoznamu voličov,

f) žalobách vo veciach týkajúcich sa registrácie kandidátnych listín pre voľby do orgánov samosprávneho kraja,

g) žalobách vo veciach týkajúcich sa registrácie kandidátnych listín pre voľby do orgánov samosprávy obcí, miest a mestských častí.

(3) Vo veciach, o ktorých už rozhodol veľký senát najvyššieho správneho súdu, ako aj v už rozhodnutých hromadných veciach, môže senát správneho súdu uznesením preniesť rozhodovanie na sudcu.

Všeobecné ustanovenia

§ 25

Ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku s výnimkou ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

§ 26

(1) Správny súd poskytuje účastníkom konania poučenie o ich procesných právach a povinnostiach. Túto povinnosť nemá, ak má účastník konania zastúpenie advokátom alebo ak má účastník konania, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

(2) Správny súd poučí účastníkov konania o možnosti zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.

§ 27

(1) Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má procesné postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

(2) Pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom umožnenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

(3) Správny súd neprihliada a neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy alebo iného zásahu orgánu verejnej správy; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

§ 28

Správny súd môže v osobitných prípadoch odmietnuť žalobu fyzickej osoby a právnickej osoby, ktorá má zjavne šikanózný charakter alebo ktorou sa sleduje zneužitie práva či jeho bezúspešné uplatňovanie. Správny súd môže tiež sankcionovať procesné úkony účastníkov konania, ktoré slúžia na zneužitie práv, najmä na prieťahy v konaní.

§ 29

Konanie na správnych súdoch je jednostupňové, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 30

Ak vzniknú pochybnosti, v ktorom konaní uvedenom v § 6 ods. 2 má byť preskúmaná zákonnosť, vo veci rozhodne správny súd za primeraného aplikovania ustanovení týkajúcich sa konania podľa § 6 ods. 2 písm. a). Ak sa správna žaloba súčasne týka konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b) až d), rozhodne o nej správny súd za primeraného použitia ustanovení upravujúcich konanie v týchto veciach, pričom použije úpravu pre žalobcu výhodnejšiu.

§ 31 Začatie konania

(1) Konanie sa začína momentom doručenia návrhu na súd.

(2) Ak sa návrh vzťahuje na veci uvedené v § 6 ods. 2 písm. a) až j), nazýva sa žalobou. Ustanovenia tohto zákona týkajúce sa žaloby sa primerane použijú aj na návrh na začatie konania podľa § 6 ods. 2 písm. k).

(3) Žaloba popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 57 musí obsahovať aj náležitosti ustanovené osobitne pre určitý druh konania uvedený v § 6 ods. 2.

(4) Správny súd doručí žalobu ďalším účastníkom konania a osobám zúčastneným na konaní do vlastných rúk. Ak bola žaloba podaná proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré žalovaný doručoval verejnou vyhláškou, správny súd oznámi začatie konania verejnou vyhláškou a v oznámení uvedie označenie žalovaného a napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, deň jeho vydania a skutočnosť, že toto bolo doručované verejnou vyhláškou.

(5) Začatie konania neumožňuje, aby o tej istej veci toho istého žalobcu prebiehalo na správnom súde iné konanie.

§ 32

(1) Účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný ale aj ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Žalovaným je orgán verejnej správy stanovený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Ďalšími účastníkmi sú tí,

a) ktorí boli účastníkmi administratívneho konania, ak odseky 4 a 5 neustanovujú výnimku z tohto pravidla,

b) na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí rovnako vzťahovať rozhodnutie správneho súdu,

c) ktorých za účastníkov označuje tento alebo osobitný zákon.

(4) V prípade, že žalovaný doručoval napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie verejnou vyhláškou, je ďalším účastníkom ten, komu z rozhodnutia alebo opatrenia priamo vyplýva právo alebo povinnosť.

(5) V prípade, že žalovaný doručoval napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie verejnou vyhláškou, je ďalším účastníkom aj ten, kto o sebe tvrdí, že rozhodnutím alebo opatrením by mohol byť priamo dotknutý na svojich právach a povinnostiach a požiadal správny súd, aby s ním ako s ďalším účastníkom konania konal. Správny súd o takejto žiadosti rozhodne uznesením.

(6) Účastníci konania podľa odseku 3 písm. a) a b) sa môžu svojho účasti v konaní pred správnym súdom výslovne vzdať ústne do zápisnice na pojednávaní alebo písomne s osvedčením pravosti podpisu alebo zaručeným elektronickým podpisom.

§ 33

Ak sa od začatia konania nekoná s niekým, o ktorého právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach sa má konať, len čo sa o tom správny súd dozvie, bezodkladne vydá uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka konania.

§ 34

(1) Ak sa rozhodnutím, opatrením, nečinnosťou alebo iným zásahom orgánu verejnej správy cítia na svojich právach alebo právom chránených záujmoch dotknuté viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu.

(2) Ak bola podaná spoločná žaloba, na zmenu spoločnej žaloby a na jej späťvzatie je potrebný súhlas všetkých žalobcov. To platí aj na podanie opravného prostriedku.

§ 35

(1) Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, orgán verejnej správy a ten, komu ju tento alebo osobitný zákon priznáva.

(2) Účastník konania môže pred správnym súdom konať samostatne len v takom rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony. Procesnú spôsobilosť v plnom rozsahu má aj orgán verejnej správy.

§ 36

(1) V rozsahu, v akom fyzická osoba nemá spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom, musí za ňu konať zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

(2) Procesný opatrovník je osoba ustanovená správnym súdom, ktorý sa zaoberá a rozhoduje vec z dôvodov uvedených v tomto zákone alebo v Civilnom sporovom poriadku.

§ 37

Správny súd ustanoví procesného opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred správnym súdom a nemá ani zákonného zástupcu. Rovnako sa postupuje, ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný.

§ 38

(1) Uznesenie o ustanovení procesného opatrovníka správny súd doručí procesnému opatrovníkovi a podľa povahy veci i ostatným účastníkom konania.

(2) Uznesenie podľa odseku 1 správny súd zruší, ak prestanú platiť dôvody, pre ktoré bol procesný opatrovník ustanovený.

§ 39

(1) Za procesného opatrovníka správny súd ustanoví najčastejšie blízku osobu alebo inú osobu z rodinného prostredia účastníka konania, ktorá je spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu, u ktorej je predpoklad, že bude konať v súlade so záujmami účastníka konania a s ustanovením súhlasí.

(2) Ak takejto osoby niet, správny súd za procesného opatrovníka určí obec, v ktorej mal účastník konania poslednú adresu trvalého pobytu.

(3) V prípade akútneho nebezpečenstva z omeškania, alebo ak osôb podľa predchádzajúcich odsekov niet, správny súd môže ustanoviť za procesného opatrovníka súdneho úradníka.

§ 40

(1) Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, koná za orgán verejnej správy pred správnym súdom jeho vedúci alebo iná osoba oprávnená alebo poverená podľa vnútorných predpisov.

(2) Na konanie právnickej osoby pred správnym súdom sa analogicky a primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za právnickú osobu.

(3) Na konanie štátu pred správnym súdom sa použijú aj ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát.

(4) Za obec pred správnym súdom koná starosta obce, za mesto primátor mesta, za mestskú časť starosta mestskej časti a za samosprávny kraj predseda samosprávneho kraja, alebo osoba oprávnená podľa vnútorných predpisov; to nemá vplyv na ustanovenia § 328 ods. 1 a § 442 ods. 3.

§ 41 Osoba zúčastnená na konaní

(1) Osobou zúčastnenou na súdnom konaní je ten, kto nie je účastníkom konania a kto mal v administratívnom konaní postavenie zúčastnenej osoby podľa všeobecného predpisu o správnom konaní. Predseda senátu takúto osobu upovedomí o prebiehajúcom konaní a vyzve ju, aby v lehote, ktorú jej určí, oznámila, či v konaní bude uplatňovať práva osoby zúčastnenej na konaní; takéto oznámenie možno urobiť iba v tejto lehote. Súčasne s upovedomením ju

poučí o jej právach. Obdobne predseda senátu postupuje, ak sa v priebehu konania zistí, že je tu ďalšia takáto osoba.

(2) Správny súd môže na návrh uznesením priznať postavenie osoby zúčastnenej na konaní osobe, ktorá nebola účastníkom administratívneho konania a ktorá

- a) bola sama dotknutá na svojich právach alebo právom chránených záujmoch vydaním napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy,
- b) bola sama dotknutá na svojich právach alebo právom chránených záujmoch nevydaním rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy,
- c) môže byť sama dotknutá na svojich právach alebo právom chránených záujmoch zrušením napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy,
- d) môže byť sama dotknutá na svojich právach alebo právom chránených záujmoch vydaním nového rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy vo veci samej podľa výroku správneho súdu.

(3) Návrh podľa odseku 2 je oprávnený podať žalobca samostatne alebo v podanej žalobe a tiež osoba, ktorá sa domáha priznania postavenia osoby zúčastnenej na konaní. Ak správny súd návrhu nevyhoví, uznesením skonštatuje, že tejto osobe nepriznáva postavenie osoby zúčastnenej na konaní.

§ 42 Zainteresovaná verejnosť

(1) Ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená

- a) na podanie správnej žaloby podľa § 6 ods. 2 písm. a),
- b) na podanie žaloby proti nečinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. e),
- c) na podanie žaloby proti všeobecne záväznému nariadeniu,
- d) zúčastniť sa konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. a); ustanovenia tohto zákona týkajúce sa osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 sa primerane použijú aj na zainteresovanú verejnosť.

(2) Zainteresovaná verejnosť vystupuje a koná pred správnym súdom prostredníctvom určených zástupcov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 49 ods. 1.

§ 43

Ustanovenie § 35 sa analogicky a primerane použije aj na osobu zúčastnenú na konaní a zainteresovanú verejnosť.

§ 44 Európska komisia a Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(1) Špecifické oprávnenie Európskej komisie (ďalej len „Komisia“) a Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „protimonopolný úrad“) vyjadriť sa v súdnom konaní sa spravuje osobitným predpisom.

(2) Protimonopolný úrad môže v konaní, v ktorom správny súd použije ustanovenia predpisov o ochrane hospodárskej súťaže, predložiť svoje písomné vyjadrenie k právnym otázkam alebo skutkovým otázkam priamo súvisiacim s prejednávanou vecou.

(3) Správny súd môže súhlasiť so žiadosťou Komisie alebo protimonopolného úradu o ústne vyjadrenie.

(4) Správny súd je povinný na účely prípravy vyjadrenia podľa odsekov 1 až 3 umožniť Komisii a protimonopolnému úradu nahliadanie do súdneho spisu s právom robiť si z neho výpisy a odpisy. Na ich žiadosť je tiež povinný im doručiť alebo zabezpečiť doručenie kópie akýchkoľvek dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou, ktoré sú nevyhnutne potrebné na prípravu ich vyjadrenia podľa odsekov 1 až 3.

(5) Správny súd musí umožniť účastníkom konania vyjadriť sa v primeranej lehote určenej správnym súdom k vyjadreniu Komisie alebo k vyjadreniu protimonopolného úradu.

§ 45

(1) Prokurátor môže podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

(2) Prokurátor môže podať žalobu proti nečinnosti, ak orgán verejnej správy ostal nečinný aj po upozornení prokurátora.

(3) Prokurátor môže podať žalobu proti uzneseniu zastupiteľstva, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

(4) Prokurátor môže podať žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

§ 46

Prokurátor môže vstúpiť do akéhokoľvek konania pred správnym súdom.

§ 47

(1) Generálny prokurátor môže podať žalobu na rozpustenie politickej strany a žalobu vo veciach ústavnosti a zákonnosti volieb.

(2) Generálny prokurátor môže podať kasačnú sťažnosť proti rozhodnutiu správneho súdu vydanému v konaní, do ktorého bol prokurátor oprávnený vstúpiť, ale nevstúpil.

(3) Generálny prokurátor môže v kasačnej sťažnosti navrhnúť, aby o jeho kasačnej sťažnosti rozhodol veľký senát najvyššieho správneho súdu.

(4) Generálny prokurátor môže podať žalobu na obnovu konania, do ktorého bol prokurátor oprávnený vstúpiť, ale nevstúpil.

§ 48

Prokurátor má v konaní, ktoré začalo na základe jeho žaloby a v konaní, do ktorého vstúpil, postavenie účastníka konania.

§ 49

(1) Žalobca musí byť v konaní pred správnym súdom zastúpený advokátom; to neplatí, ak má žalobca, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Povinnosť zastúpenia platí aj na spísanie žaloby. Splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť.

(2) Žalobca nemusí byť zastúpený podľa odseku 1

a) v konaní vedenom podľa § 23 ods. 2 písm. e) až g),

b) v konaní vedenom podľa § 6 ods. 2 písm. b) až e), g) a i),

c) v konaní vedenom o správnej žalobe vo veciach slobodného prístupu k informáciám podľa osobitného predpisu,

d) ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

(3) Advokát je oprávnený dať sa v konaní zastupovať len iným advokátom.

§ 50

(1) Odborová organizácia môže zastupovať žalobcu, ktorý je jej členom v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. c). Za odborovú organizáciu môže konať poverený zamestnanec alebo člen.

(2) Mimovládna organizácia, ktorá poskytuje právnu pomoc cudzincom, môže žalobcu zastupovať v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. d). Za mimovládnu organizáciu môže konať jej poverený zamestnanec alebo člen, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

(3) Iné právnické osoby okrem tých, ktoré sú uvedené v odsekoch 1 a 2, môžu na základe splnomocnenia v konaní zastupovať účastníka konania, len ak tak ustanovuje osobitný predpis.

(4) Žalobca môže mať len jedného zástupcu určeného podľa odsekov 1 až 3. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť.

§ 51

(1) Účastník konania a osoba zúčastnená na konaní si ako zástupcu môžu zvoliť aj advokáta. Ustanovenia § 49 ods. 1 tretia veta a ods. 3 platia obdobne.

(2) Účastník konania a osoba zúčastnená na konaní sa môžu dať zastúpiť procesne spôsobilou fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a účastník konania a osoba zúčastnená na konaní sú jej blízkou osobou. V takom prípade koná tento zástupca len osobne; tým nie je dotknuté ustanovenie § 49.

(3) Správny súd písomným uznesením, ktoré doručí zastúpenému účastníkovi konania a osobe zúčastnenej na konaní, rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 2 nepripúšťa, ak zástupca zrejme nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach.

§ 52

Ak je v tej istej veci počet žalobcov, ďalších účastníkov alebo osôb zúčastnených na konaní väčší ako desať, ktorí sa nedohodnú na spoločnom zástupcovi, a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh konania, spoločného zástupcu im určí správny súd. Spoločný zástupca má rovnaké procesné postavenie ako splnomocnenec.

Spoločný zástupca nemôže bez písomného súhlasu zastúpených účastníkov konania vziať za nich žalobu späť.

§ 53 Práva a povinnosti účastníkov konania

Účastníci konania majú v konaní pred správny súdom totožné práva a povinnosti; tým nie sú dotknuté oprávnenia prokurátora podľa § 45 až 48.

§ 54

(1) Každý má právo konať pred správny súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Správny súd má povinnosť účastníkom konania zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie správny súd tlmočníka.

(2) Trovy spojené s tým, že účastník konania koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša vždy štát.

§ 55 Podanie

(1) Podanie je úkon určený správny súdu.

(2) Podanie vo veci samej je najmä žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, sťažnosť, kasačná sťažnosť, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na priznanie odkladného účinku.

(3) Každé podanie posudzuje správny súd podľa jeho obsahu.

(4) Hmotnoprávny úkon účastníka konania je voči správny súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

§ 56 Forma podania

(1) Podanie možno urobiť aj písomne, a to buď v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

(2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu je potrebné dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správny súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

(3) Podanie urobené v listinnej podobe musí byť predložené v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Všeobecné náležitosti podania

§ 57

(1) Ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa vždy uvedie,

a) ktorému správny súdu je podanie určené,

b) kto podanie podáva,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis fyzickej osoby.

(2) Ak ide o podanie týkajúce sa už prebiehajúceho konania, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

§ 58

(1) Ak nejde o podanie vo veci samej alebo návrh na priznanie odkladného účinku a z podania po posúdení súdom nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, vyzve správny súd na doplnenie alebo opravu tohto podania.

(2) Na doplnenie podania alebo na opravu podania podľa odseku 1 správny súd určí lehotu, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

(3) Ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, prípadne sa doplní alebo opraví tak, že z neho stále nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, na takéto podanie správny súd neprihliada.

§ 59

(1) Ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého ani po dôkladnom posúdení nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2.

(2) V uznesení podľa odseku 1 správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti súdu takéto podanie odmietnuť.

(3) Ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí v prípade, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

§ 60

Správny súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a poučí predvolanú osobu, ako podanie opraviť alebo doplniť.

§ 61 Žaloba

Žaloba je procesný úkon, ktorým

a) fyzická osoba alebo právnická osoba uplatňuje svoj nárok na súdnu ochranu porušeného alebo priamo dotknutého práva alebo právom chráneného záujmu,

b) prokurátor uplatňuje svoje oprávnenie chrániť zákonnosť, ak jeho opatreniam podľa osobitného predpisu nebolo vyhovené, alebo generálny prokurátor uplatňuje svoje oprávnenie podľa osobitného predpisu,

c) zainteresovaná verejnosť uplatňuje nárok na súdnu ochranu vo veciach životného prostredia.

§ 62 Zmena žaloby

(1) Žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej týmto zákonom na podanie žaloby na správny súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) V prípade zmeny žaloby podľa odseku 1 ju správny súd doručí ostatným účastníkom konania a osobám zúčastneným na konaní do vlastných rúk.

§ 63 Späťvzatie žaloby

Žalobca môže do vydania rozhodnutia správneho súdu vziať žalobu späť, a to sčasti alebo celkom. V prípade, že je žaloba vzatá späť celkom, správny súd konanie zastaví. V prípade, že je žaloba vzatá späť sčasti, správny súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne správny súd v rozhodnutí vo veci samej.

§ 64 Úkony osôb zúčastnených na konaní

(1) Osoba zúčastnená na konaní má právo predkladať písomné vyjadrenia, nahliadať do spisu, byť upovedomená o nariadenom pojednávaní a žiadať, aby jej bolo na pojednávaní udelené slovo. Doručuje sa jej žaloba, zmena žaloby, uznesenie o priznaní odkladného účinku a rozhodnutie, ktorým sa konanie na správnom súde končí.

(2) Osoba zúčastnená na konaní nemôže disponovať žalobou. Oprávnenie podávať opravné prostriedky má len osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2.

§ 65 Spojenie vecí

(1) V záujme hospodárnosti a efektívnosti konania môže správny súd uznesením spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali na základe samostatnej žaloby a ktoré spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov konania. Ak boli takéto konania pridelené viacerým senátom alebo sudcom toho istého správneho súdu, rozhodne o spojení konaní predseda senátu alebo sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

(2) Pri podaní viacerých súvisiacich žalôb je žalobca povinný zreteľne označiť ich súvislosť a vzájomný vzťah; môže podať návrh na ich spojenie.

(3) Predseda senátu vždy uznesením spojí na spoločné konanie veci, ak sa preskúmania zákonnosti v tej istej veci domáhajú súčasne viacerí žalobcovia. Ustanovenie odseku 1 druhej vety platí obdobne.

§ 66 Vylúčenie vecí

Ak smeruje jedna žaloba proti viacerým rozhodnutiam, môže predseda senátu uznesením vylúčiť každé takéto rozhodnutie na samostatné konanie, avšak len v prípade, že spoločné konanie nie je možné alebo vhodné.

§ 67

(1) Ak tento zákon výslovne neustanovuje lehotu na vykonanie úkonu, môže ju určiť správny súd.

(2) Lehotu určenú správnym súdom môže správny súd v prípade potreby primerane predĺžiť.

§ 68

(1) Lehota prestáva plynúť tomu, kto stratil procesnú subjektivitu alebo spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom.

(2) V prípade, že do konania vstúpi zákonný zástupca alebo procesný opatrovník počas plynutia lehoty na vykonanie procesného úkonu, lehota na jeho vykonanie začína plynúť odo dňa, keď do konania vstúpi.

§ 69

- (1) Lehoty podľa tohto zákona sa môžu počítať na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.
- (2) Lehota určená podľa hodín začína plynúť momentom začatia úkonu.
- (3) Do lehoty stanovenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.
- (4) Lehota stanovená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.
- (5) Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.
- (6) Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj v prípade, že podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

§ 70

Ak tento zákon neustanovuje inak, predseda senátu odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník konania alebo jeho zástupca zmeškal z dôvodu, ktorý je ospravedlniteľný a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

§ 71 Osobitné ustanovenie o plynutí niektorých lehôt

- (1) Ak osobitný predpis upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty (ďalej len „správny delikt“) určuje lehoty na zánik zodpovednosti, prípadne na výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tohto zákona neplynú. Primerane to platí o lehotách na zánik práva vo veciach daní, cla, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, rozpočtu Európskej únie, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest, mestských častí a samosprávnych krajov.
- (2) Ak žalobca pred podaním samotnej žaloby požiada Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta podľa osobitného predpisu, od podania takejto žiadosti do právoplatného rozhodnutia o nej neplynú lehoty ustanovené na podanie žaloby na správny súd.

§ 72

- (1) Správny súd doručuje písomnosti na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť správneho súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.
- (2) Ak objektívne nie je možné doručiť písomnosť podľa odseku 1 a ak nejde o doručenie písomnosti do vlastných rúk, správny súd na žiadosť účastníka konania doručí písomnosť na elektronickú adresu. Písomnosť správneho súdu sa považuje za doručенú po troch dňoch od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal.

(3) Ak objektívne nie je možné doručiť písomnosť podľa odsekov 1 a 2, správny súd doručuje prostredníctvom doručujúceho orgánu a spôsobom podľa Civilného sporového poriadku.

§ 73

(1) Ak má účastník konania zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť výlučne tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj účastníkovi konania, ak účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, alebo ak o tom správny súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané správnym súdom sa doručujú iba zástupcovi.

(2) Ak má účastník konania viacerých advokátov, doručí sa písomnosť tomu z nich, ktorého určí na doručovanie písomností. Ak účastník konania výslovne neurčí žiadneho z advokátov, doručuje sa ktorémukoľvek z nich podľa úvahy súdu.

§ 74 Doručovanie do cudziny

(1) Doručovanie do cudziny vykoná správny súd podľa medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Ak takúto písomnosť podľa medzinárodnej zmluvy možno zaslať priamo prostredníctvom poštovej služby, správny súd je povinný zaslať ju doporučené s doručenkou; inak sa doručenie na žiadosť predsedu senátu uskutoční prostredníctvom orgánov cudzieho štátu uvedených v medzinárodnej zmluve.

(2) Ak doručenie podľa odseku 1 nie je možné, doručenie vykoná na žiadosť správneho súdu zastupiteľský úrad, ak tomu nebránia predpisy štátu, kde sa má doručenie vykonať; inak sa doručenie uskutoční prostredníctvom príslušných orgánov cudzieho štátu, ktorým sa žiadosť zašle cez Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky. Podľa tohto odseku sa postupuje v prípade, ak medzinárodná zmluva neobsahuje ustanovenie týkajúce sa právnej pomoci medzi štátmi alebo takýto spôsob odôvodňujú osobitné dôvody.

(3) Každému občanovi Slovenskej republiky možno písomnosť do cudziny doručiť vždy prostredníctvom príslušného zastupiteľského úradu. To platí aj vtedy, ak požíva v štáte doručenia diplomatické výsady a imunity.

(4) Na potvrdenie o doručení podľa odseku 1 druhej vety pred bodkočiarkou postačuje doklad o doručení podľa medzinárodnej zmluvy. Na potvrdenie o doručení podľa odseku 1 druhej vety za bodkočiarkou a odsekov 2 a 3 je nutné potvrdenie dožiadaného orgánu.

§ 75 Doručovanie verejnou vyhláškou

(1) Ak je v tej istej veci počet účastníkov a osôb zúčastnených na konaní väčší ako dvadsať, správny súd môže vykonať doručovanie rozhodnutia verejnou vyhláškou. O tomto spôsobe doručovania musí správny súd účastníkov konania vopred náležite upovedomiť.

(2) V prípade, že tento zákon alebo osobitný predpis ustanovuje správne mu súdu povinnosť zverejniť údaje verejnou vyhláškou, táto povinnosť je splnená ich zverejnením na úradnej tabuli správneho súdu a na webovej stránke príslušného správneho súdu, a ak podľa osobitného predpisu nepostačuje takéto zverejnenie, ich zverejnením v Obchodnom vestníku; tým nie je dotknutá povinnosť zverejnenia údajov v dennej tlači.

Predvolanie a predvedenie

§ 76

(1) Predvolanie na správny súd sa uskutočňuje písomne, prípadne telefonicky alebo inými vhodnými prostriedkami. Ak bol účastník konania predvolaný inak ako písomne, vykoná sa o tom záznam v súdnom spise.

(2) V predvolaní sa vždy označí vec, miesto, čas a predmet procesného úkonu, ďalej sa uvedie, v akom procesnom postavení sa má osoba na procesnom úkone zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má predložiť.

§ 77

(1) Ak sa predvolaná osoba bez ospravedlnenia nedostaví na pojednávanie, na výsluch alebo k znalcovi, môže ho dať správny súd predviesť, ak ho o možnosti predvedenia poučil. O predvedení rozhodne správny súd uznesením, ktoré sa doručuje pri predvedení.

(2) O predvedenie požiada správny súd príslušný útvar Policajného zboru (ďalej len „policajný útvar“), prípadne príslušnú obecnú políciu. O predvedenie profesionálneho vojaka a príslušníka ozbrojeného zboru, Národného bezpečnostného úradu a Slovenskej informačnej služby požiada správny súd ich nadriadeného.

(3) Trovy predvedenia uhrádza vždy predvádzaný.

Poriadkové opatrenia a pokuty

§ 78

(1) Správny súd môže uznesením uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že

- a) v lehote stanovenej správnym súdom nevykoná úkon, na ktorý bol povinný,
- b) nesplní povinnosť stanovenú správnym súdom a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami,
- c) sa nedostaví na správny súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný, a svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami,
- d) neuposlúchne príkaz správneho súdu,
- e) ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania,
- f) urobí hrubo urážlivé podanie.

(2) Výšku poriadkovej pokuty určuje správny súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť až do sumy 500 eur.

(3) Správny súd môže pri opakovanom porušení povinnosti uznesením uložiť poriadkovú pokutu až do sumy 2 000 eur.

§ 79

(1) Správny súd môže nechať vykázať z miesta procesného úkonu toho, kto hrubo ruší poriadok alebo dôstojný priebeh procesného úkonu.

(2) V prípade, že je účastník konania vykázaný, správny súd môže procesný úkon vykonať aj bez jeho prítomnosti.

§ 80

- (1) Správny súd môže orgánu verejnej správy uložiť uznesením pokutu za
- a) nesplnenie povinnosti predložiť administratívne spisy,
 - b) nedodržanie lehoty na doručenie rozhodnutia alebo opatrenia stanovenej správnym súdom,
 - c) nerešpektovanie rozhodnutia správneho súdu vysloveného v zrušujúcom rozsudku,
 - d) nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení správneho súdu, ktorým sa uložila povinnosť konať, ak je orgán verejnej správy naďalej bezdôvodne nečinný,
 - e) porušenie povinnosti nepokračovať v inom zásahu alebo za neobnovenie stavu pred zásahom.
- (2) Pokutu za porušenie povinnosti v odseku 1 možno uložiť do 2 000 eur, a to aj opakovane. Ak rozhoduje správny súd o uložení pokuty na návrh, nie je viazaný sumou pokuty, ktorá je v návrhu uvedená.

Nahliadanie do súdneho spisu

§ 81

- (1) Účastníci konania, ich zástupcovia, osoby zúčastnené na konaní a zástupca zainteresovanej verejnosti môžu nahliadať do súdneho spisu a jeho príloh a robiť si z neho výpisy a odpisy alebo žiadať, aby im bol takýto výpis alebo odpis vydaný.
- (2) Iným ako osobám uvedeným v odseku 1 môže predseda senátu povoliť nahliadnutie do súdneho spisu, len ak preukážu právny záujem alebo vážny dôvod a ak to nie je v rozpore s právami alebo právom chránenými záujmami niektorého z účastníkov konania. Prokurátor má právo nahliadnuť do súdneho spisu, aj keď ide o konanie, ktoré sa nezačalo na jeho návrh, alebo o konanie, do ktorého nevstúpil.
- (3) Ak ide o súdny spis, ktorého obsahom sú aj utajované skutočnosti, postupuje sa podľa predpisov o ochrane utajovaných skutočností.

§ 82

- (1) Pri predložení administratívneho spisu orgán verejnej správy vždy označí tie jeho časti, ktoré obsahujú utajované skutočnosti alebo iné skutočnosti chránené podľa osobitného predpisu. Predseda senátu tieto časti spisu musí vylúčiť z nahliadania. To platí primerane aj o súdnych spisoch.
- (2) Z nahliadania sa nesmú vylúčiť časti administratívneho spisu uvedené v odseku 1, ktorými správny súd vykonal alebo bude vykonávať dôkaz. Z nahliadania sa nesmú vylúčiť ani tie časti spisu, do ktorých mal účastník konania právo nahliadať v konaní pred orgánom verejnej správy.
- (3) Do častí administratívneho spisu uvedených v odseku 1, ktoré podľa odseku 2 neboli z nahliadania vylúčené, môže nahliadať iba účastník konania, jeho zástupca alebo osoba, ktorá preukáže na nahliadnutí právny záujem, a ak tieto osoby spĺňajú podmienky podľa osobitného predpisu.
- (4) Pred nahliadnutím do administratívneho spisu, ktorý obsahuje skutočnosti uvedené v odseku 1, predseda senátu náležite poučí nahliadajúce osoby, zabezpečí podpísanie

písomného vyhlásenia o mlčanlivosti a bezodkladne o tejto skutočnosti informuje príslušný orgán verejnej moci podľa osobitného predpisu.

§ 83

Ustanovenia § 81 a 82 sa obdobne použijú aj na prehrávanie zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov (ďalej len „záznam“) a poskytovanie ich kópií alebo na iné spôsoby zachytenia obsahu listiny.

§ 84 Nahliadanie do spisu v osobitných prípadoch

Pri žalobe proti rozhodnutiu, ktorým sa odmietlo prístupnenie informácie, si môže správny súd dotknutú informáciu vyžiadať na účel overenia tvrdenia žalovaného. Nezaloží ju však do súdneho spisu a ani ju nedoručí ostatným účastníkom konania alebo osobám zúčastneným na konaní.

§ 85 Prikázanie veci

- (1) Ak nemôže miestne príslušný správny súd vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť vec prikázaná inému správneému súdu tej istej inštancie.
- (2) Vec je možné prikázať inému ako miestne príslušnému alebo kauzálnu príslušnému správneému súdu, ak pre vylúčenie sudcov tohto súdu nemožno zostaviť senát.
- (3) Vec je možné prikázať inému správneému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. Účastníci konania majú právo sa vyjadriť k tomu, ktorému správneému súdu by mala byť vec z dôvodu vhodnosti prikázaná, a tiež k dôvodom prikážania.
- (4) O prikázaní veci inému správneému súdu rozhoduje vždy najvyšší správny súd. Ak sú vylúčení sudcovia senátu najvyššieho správneho súdu, rozhodne o prikázaní veci inému senátu iný senát najvyššieho správneho súdu.

§ 86 Dožiadanie

- (1) Procesný úkon, ktorý by príslušný správny súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný správny súd. Ak je to v záujme hospodárnosti a efektívnosti konania nevyhnutné, môže dožiadanie vykonať i okresný súd. Správny súd vykoná dožiadanie prípisom, v ktorom uvedie údaje zo súdneho spisu, ktorých znalosť je potrebná na riadne vykonanie procesného úkonu. Dožiadaný správny súd podľa povahy veci a podľa toho, čo pri vykonávaní procesného úkonu vyšlo najavo, vykoná aj ďalšie nevyhnutné procesné úkony v dožiadaní neuvedené.
- (2) Ak dožiadaný správny súd nie je schopný vykonať procesný úkon a je to vhodné, postúpi dožiadanie inému správneému súdu; inak dožiadanie vráti. Postúpenie oznámi dožadujúcemu správneému súdu.
- (3) O vykonaní dožiadaného procesného úkonu správny súd vyhotoví správu o vybavení dožiadania, v ktorej oznámi výsledok dožiadania a trovy, ktoré vznikli v súvislosti s dožiadaním; podrobnosti o dožiadaní ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“).

§ 87 Dôvody vylúčenia

(1) Sudca správneho súdu musí byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, ich zástupcom alebo k osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, alebo ak konal, či rozhodoval vo veci ako zamestnanec orgánu verejnej správy.

(2) Vylúčený musí byť aj sudca správneho súdu, ktorý prejednával a rozhodoval tú istú vec na správnom súde inej inštalácie.

(3) Dôvodom na vylúčenie sudcu správneho súdu nemôžu byť okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

Vylúčenie sudcu na základe jeho oznámenia

§ 88

(1) Ak sudca správneho súdu, ktorý má vec prejsť a rozhodnúť, zistí skutočnosti, pre ktoré je vylúčený, sám ich bezodkladne oznámi predsedovi súdu; v konaní môže urobiť len také úkony, ktoré neprípúšťajú odklad. Predseda súdu oznamuje svoje vylúčenie podpredsedovi súdu.

(2) O vylúčení sudcu rozhoduje predseda súdu. O vylúčení predsedu súdu rozhoduje podpredseda súdu.

(3) Ak je sudca vylúčený, pridelí predseda súdu vec inému sudcovi. Ak je vylúčený celý senát, pridelí vec inému senátu. Ak nie je možné zabezpečiť pridelenie podľa osobitného predpisu, predloží predseda súdu vec na rozhodnutie postupom podľa § 85.

(4) Na opakované oznámenia tých istých skutočností sa neprihliada.

§ 89

Ak možno z rovnakého dôvodu predpokladať zaujatosť aj ďalších sudcov toho istého správneho súdu, vyžiada si predseda súdu pred rozhodnutím podľa § 88 ods. 2 aj vyjadrenia týchto sudcov. Ak predseda súdu rozhodne o vylúčení sudcu správneho súdu, ktorý má vec prejsť a rozhodnúť, predseda súdu zároveň rozhodne o vylúčení sudcov podľa prvej vety.

Uplatnenie námietky zaujatosti účastníkom konania

§ 90

(1) Účastník súdneho konania má právo z dôvodov uvedených v § 87 uplatniť námietku zaujatosti.

(2) V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu podanie smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa účastník konania podávajúci námietku o dôvode vylúčenia dozvedel a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, správny súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému správnomu súdu nepredkladá. Ustanovenie § 58 ods. 1 sa nepoužije.

§ 91

(1) Námietku zaujatosti je nutné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa účastník konania dozvedel o dôvode, pre ktorý je sudca správneho súdu vylúčený. Na neskôr

uplatnenú námietku zaujatosti správny súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému správne mu súdu nepredkladá.

(2) Na opakovane podané námietky zaujatosti uplatnené z toho istého dôvodu správny súd neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený správny súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému správne mu súdu nepredkladá.

(3) V prípade, že námietka zaujatosti spočíva v dôvodoch podľa § 87 ods. 3, správny súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému správne mu súdu nepredkladá.

Konanie o námietke zaujatosti

§ 92

(1) Správny súd predloží vec aj s vyjadrením namietaného sudcu nadriadenému správne mu súdu do siedmich dní od uplatnenia námietky zaujatosti.

(2) O vylúčení sudcu rozhodne nadriadený správny súd do siedmich dní.

(3) V prípade, že je namietaný sudca senátu najvyššieho správneho súdu, rozhodne o námietke zaujatosti iný senát najvyššieho správneho súdu.

§ 93

Ak účastník konania namieta zaujatosť aj ďalších sudcov toho istého súdu, k námietke zaujatosti sa vyjadria títo sudcovia, len v prípade ak o to požiada nadriadený správny súd rozhodujúci o námietke zaujatosti. Nadriadený správny súd rozhoduje o vylúčení ďalších sudcov, iba ak zároveň rozhodne o vylúčení toho sudcu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

§ 94

Uplatnenie námietky zaujatosti nebráni správne mu súdu vec prejednať alebo vykonať iné úkony. Pred rozhodnutím o námietke zaujatosti správny súd nesmie vydať rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

§ 95

Ak nadriadený správny súd šikanózne j námietke alebo zjavne bezdôvodnej námietke zaujatosti nevyhoví, môže uložiť účastníkovi konania, ktorý takúto námietku uplatnil, poriadkovú pokutu až do výšky 500 eur.

§ 96 Vylúčenie iných osôb

Na vylúčenie súdneho úradníka, znalca, prekladateľa, tlmočníka alebo iných zamestnancov správneho súdu sa obdobne použijú ustanovenia o vylúčení sudcov. O vylúčení týchto osôb rozhoduje predseda senátu, ktorý vec prejednáva a rozhoduje.

§ 97 Skúmanie podmienok konania

Ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd vždy počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

§ 98 Odmietnutie žaloby

(1) Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak

- a) o tej istej veci už bolo kedykoľvek v minulosti správnym súdom právoplatne rozhodnuté,
- b) o tej istej veci toho istého žalobcu už začalo prebiehať pred správnym súdom skôr začaté iné konanie,
- c) bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť,
- d) bola podaná oneskorene,
- e) bola podaná neoprávnenou osobou,
- f) žalobca namal pri jej podaní zastúpenie podľa § 49 ods. 1 alebo § 50,
- g) je neprípustná,
- h) tak ustanoví tento zákon.

(2) Ak žalobca podal žalobu preto, že sa riadil nesprávnym poučením orgánu verejnej správy o tom, že voči jeho rozhodnutiu alebo opatreniu nie je možné podať riadny opravný prostriedok, správny súd v uznesení o odmietnutí žaloby podľa odseku 1 písm. g) súčasne rozhodne o postúpení veci prvostupňovému orgánu verejnej správy. Ak bola v takom prípade žaloba podaná na správnom súde včas, platí, že riadny opravný prostriedok bol podaný včas.

§ 99 Zastavenie konania

Správny súd konanie uznesením zastaví, ak

- a) žalobca vzal žalobu späť skôr, ako správny súd vo veci samej rozhodol,
- b) zistil taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý sa nedá odstrániť, a nebol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1,
- c) preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo medzičasom zrušené na základe protestu prokurátora; ak rozhodnutie o proteste prokurátora bolo následne napadnuté na správnom súde v inom konaní inou osobou, správny súd uznesením konanie zastaví len so súhlasom žalobcu,
- d) preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo medzitým zrušené alebo zmenené na základe mimoriadneho opravného prostriedku; ak zrušujúce rozhodnutie vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku bolo následne na správnom súde napadnuté v inom súdnom konaní inou osobou alebo zmeňujúce rozhodnutie vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku bolo následne napadnuté na správnom súde v inom konaní tým istým žalobcom, správny súd uznesením zastaví konanie len so súhlasom žalobcu,
- e) žalobca po prerušení konania v súlade s § 100 ods. 2 písm. c) zostal nečinný dlhšie ako šesť mesiacov,
- f) žalobca nevyčerpal pred podaním žaloby všetky postupy ustanovené týmto zákonom pri jednotlivých typoch konania,
- g) pominul dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d),
- h) tak ustanoví tento zákon alebo osobitný predpis.

§ 100 Prerušenie konania

(1) Správny súd konanie uznesením preruší, ak

- a) rozhodnutie závisí od zodpovedania otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,
- b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené všetky podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu,
- c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania správny súd doručí ministerstvu spravodlivosti,
- d) preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo madzičasom napadnuté protestom prokurátora, a to až do skončenia konania o tomto proteste,
- e) vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy začalo správne konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, a to až do skončenia tohto špecifického konania,
- f) žalobca neudelilsúhlas na zastavenie konania podľa § 99 písm. c) a d), a to až do rozhodnutia správneho súdu o žalobe podanej proti rozhodnutiu o proteste prokurátora alebo o žalobe podanej proti rozhodnutiu o mimoriadnom opravnom prostriedku.

(2) Ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak

- a) prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať nezanedbateľný význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet,
- b) to zhodne navrhnuť všetci účastníci konania a nie je to v rozpore s účelom konania; správny súd preruší konanie na čas navrhnutý účastníkmi konania, najviac však na tri mesiace,
- c) žalobca ani po výzve správneho súdu nepredloží požadované doklady alebo dôkazy, pre ktoré bolo odročené pojednávanie.

(3) Počas prerušenia konania sa nevykonávajú procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

§ 101 Uspokojenie žalobcu

(1) Žalovaný orgán verejnej správy môže podať správne súdu návrh na uspokojenie žalobcu vydaním nového rozhodnutia, opatrenia alebo vykonaním iného úkonu, ak sa tým nezasiahne do práv, právom chránených záujmov alebo povinností tretích osôb a ak správny súd vo veci ešte nerozhodol.

(2) Správny súd uznesením rozhodne o vydaní alebo nevydaní súhlasu s postupom podľa odseku 1. V uznesení o vydaní súhlasu správny súd zároveň určí lehotu, v ktorej je potrebné vydať nové rozhodnutie, opatrenie alebo vykonať iný úkon a oznámiť ho správne súdu. Márnym uplynutím tejto lehoty stráca uznesenie o vydaní súhlasu svoje účinky a správny súd pokračuje v konaní.

(3) Ak orgán verejnej správy v lehote podľa odseku 2 doručí správne mu súdu rozhodnutie, opatrenie alebo oznámenie o vykonaní iného úkonu podľa odseku 1, zašle ho predseda senátu žalobcovi spolu s výzvou, aby sa v stanovenej lehote vyjadril, či bol orgánom verejnej správy uspokojený. Zmeškanie lehoty nemožno žalobcovi odpustiť.

(4) Správny súd konanie uznesením zastaví, ak

a) žalobca súdu oznámil, že je uspokojený,

b) žalobca sa v lehote podľa odseku 3 nevyjadril ale zo všetkých okolností prípadu je zrejmé, že k jeho uspokojeniu došlo.

(5) Na vydanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy alebo iného úkonu orgánu verejnej správy podľa odseku 1 sa obdobne a primerane použijú ustanovenia toho osobitného predpisu, podľa ktorého bolo vydané rozhodnutie orgánu verejnej správy, opatrenie orgánu verejnej správy alebo iný úkon orgánu verejnej správy, ktorého preskúmania zákonnosti sa žalobca domáhal.

(6) Rozhodnutie, opatrenie alebo iný úkon podľa odseku 1 nadobúda právoplatnosť alebo obdobné právne účinky dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu o zastavení konania podľa odseku 4. Tým istým dňom zanikajú právne účinky napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného úkonu orgánu verejnej správy.

§ 102 Povinnosť poskytnúť súčinnosť

(1) Orgány verejnej správy sú povinné na požiadanie predložiť správne mu súdu v stanovenej lehote riadne vedený administratívny spis alebo iné doklady, listiny a písomnosti, ako aj podať vyjadrenie k veci.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 sa obdobne a primerane vzťahuje aj na iné orgány verejnej moci, právnické osoby a fyzické osoby.

Procesné úkony pred prerokovaním veci

§ 103

(1) Ak sa konanie začalo, postupuje v ňom správny súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Správny súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci konania nečinní. Účastníci konania sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny správneho súdu.

(2) Ak správny súd vyzve účastníka konania, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak účastník konania v určenej lehote nepredloží svoje vyjadrenie, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

§ 104

Správny súd bezodkladne oznámi protimonopolnému úradu začatie konania, ak sa v konaní použijú predpisy o ochrane hospodárskej súťaže. Ak sa začne konanie, v ktorom sa použijú čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, správny súd bezodkladne oznámi začatie konania protimonopolnému úradu a Komisii.

§ 105

Predseda senátu

- a) doručí žalobu s prílohami žalovanému a všetkým ďalším účastníkom podľa § 32 ods. 3 a vyzve ich, aby sa k nej v lehote určenej správnym súdom písomne vyjadrili, a zároveň ich poučí, že ak to neurobia, správny súd môže vo veci konať ďalej, a že najneskôr vo vyjadrení môžu požiadať, aby správny súd vo veci nariadil pojednávanie,
- b) doručí žalobu s prílohami všetkým osobám zúčastneným na konaní,
- c) vyžiada potrebné administratívne spisy od žalovaného orgánu verejnej správy; žalovaný je povinný v lehote určenej správnym súdom predložiť správne mu súdu svoje administratívne spisy spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa,
- d) zabezpečí, ak správny súd vykonáva dokazovanie, aby bolo možné na pojednávaní vykonať potrebné dôkazy, a ak je to účelné, môže vykonať dôkaz prostredníctvom dožiadaného správneho súdu,
- e) robí iné potrebné a vhodné opatrenia.

§ 106 Doručenie vyjadrení

- (1) V prípade, že správny súd neurobí iné vhodné opatrenia alebo nerozhodne vo veci bez nariadenia pojednávania, zašle bezodkladne žalobcovi vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov k žalobe. Žalobca sa k nim môže vyjadriť v lehote určenej správnym súdom.
- (2) K vyjadreniu žalobcu sa môžu ďalší účastníci konania vyjadriť v lehote určenej správnym súdom. Na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať, o čom účastníkov konania poučí.

Nariadenie pojednávania

§ 107

- (1) Predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej ústne pojednávanie, ak
 - a) to navrhne aspoň jeden z účastníkov konania,
 - b) vykonáva dokazovanie,
 - c) je to vo verejnom záujme,
 - d) je to na prejednanie veci potrebné alebo
 - e) tak ustanovuje tento zákon.
- (2) V ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez ústneho pojednávania.

§ 108

- (1) Ak predseda senátu nariadi pojednávanie, pripraví ho tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla už na prvom pojednávaní.
- (2) Predseda senátu predvolá na pojednávanie účastníkov konania, ich zástupcov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Ak je účastník konania zastúpený zástupcom na celé konanie, predvolanie sa doručuje iba tomuto zástupcovi. Účastníka konania správny súd predvolá vždy, ak je potrebné, aby ho vyslúchol, alebo ak je jeho osobná prítomnosť nevyhnutná.
- (3) Predvolanie sa musí predvolaným osobám doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej štrnásť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Táto lehota môže

byť so súhlasom účastníkov konania skrátená. Kratšiu lehotu na prípravu možno určiť aj v konaniach, v ktorých je správny súd povinný rozhodnúť v lehotách počítaných na dni.

(4) Správny súd upovedomí o pojednávaní osobu zúčastnenú na konaní a zástupcu zainteresovanej verejnosti. Oznámenie o pojednávaní správny súd zverejní vždy aj na webovej stránke príslušného súdu.

Verejnosť pojednávania

§ 109

(1) Pojednávanie je vždy verejné, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

(2) Na zabezpečenie nerušeného priebehu pojednávania správny súd môže vykonať nevyhnutné opatrenia potrebné na usmernenie správania prítomných osôb.

(3) Obrazové záznamy, obrazové prenosy alebo zvukové prenosy z priebehu pojednávania možno vyhotovovať len s výslovným súhlasom správneho súdu.

§ 110

(1) Verejnosť možno vylúčiť na celé pojednávanie alebo na jeho časť, len ak by verejné prejednanie veci dôvodne ohrozilo

a) ochranu utajovaných skutočností,

b) citlivé informácie a skutočnosti chránené podľa osobitného predpisu alebo

c) dôležitý záujem účastníka konania alebo svedka, ktorý je potrebné chrániť.

(2) Ak bola verejnosť z pojednávania vylúčená podľa odseku 1 písm. a), postupuje sa podľa osobitného predpisu. Správny súd môže na návrh účastníka konania umožniť účasť na pojednávaní najviac dvom jeho dôverníkom a poučí ich o následkoch porušenia povinnosti mlčanlivosti. Dôverník musí spĺňať podmienky podľa osobitného predpisu.

(3) Ak bola verejnosť vylúčená podľa odseku 1 písm. b) a c), môže správny súd na návrh účastníka konania umožniť jednotlivým osobám, aby boli prítomné na pojednávaní alebo na jeho časti, a zároveň ich poučí o povinnosti zachovávať mlčanlivosť.

(4) Konanie týkajúce sa preskúmania rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu musí byť vždy verejné.

(5) Aj keď nie sú splnené podmienky na vylúčenie verejnosti podľa tohto zákona, správny súd môže z dôvodov hodných osobitného zreteľa odoprieť prístup na pojednávanie jednotlivým osobám.

(6) Vylúčenie verejnosti alebo jednotlivých osôb správny súd vhodným spôsobom oznámi a odôvodní.

Priebeh pojednávania

§ 111

(1) Pojednávanie vedie predseda senátu, a to tak, aby prispelo k spravodlivému rozhodnutiu a prebiehalo dôstojne a nerušene. Správny súd robí také opatrenia, aby zabezpečil splnenie účelu pojednávania.

(2) Kto nesúhlasí s opatrením predsedu senátu, ktoré urobil na pojednávaní, môže žiadať senát o zmenu takého opatrenia.

§ 112

(1) Po začatí pojednávania predseda senátu alebo poverený člen senátu podá správu o priebehu administratívneho konania. Účastníci konania prednesú svoje návrhy, ktoré sa týkajú skutkových okolností a právneho posúdenia veci. Účastník konania môže odkázať na svoje písomné podanie, ak to správny súd považuje za primerané, najmä vtedy, ak nemožno očakávať, že svojím prednesom doplní svoje doterajšie tvrdenia. Ak je účastník konania zástupený, môže sa prednesom k veci vyjadriť, ak to navrhne jeho zástupca alebo ak to nariadi správny súd.

(2) Ďalší priebeh pojednávania stanovuje predseda senátu podľa okolností prípadu.

(3) Na záver pojednávania správny súd umožní účastníkom konania, aby sa vyjadrili k právnej stránke veci a predniesli svoj konečný návrh.

§ 113

(1) Ak je účastníkom konania Slovenská informačná služba, správny súd nezisťuje totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby zúčastneného na konaní; v zápisnici sa uvedie iba evidenčné číslo služobného preukazu príslušníka Slovenskej informačnej služby.

(2) Ak sú prejednávané utajované skutočnosti, postupuje správny súd primerane podľa § 82 ods. 4.

§ 114

Ak sa riadne a včas predvolaní účastníci konania alebo ich zástupcovia na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

§ 115

Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov alebo z dôvodu uskutočnenia neverejnej porady a vyhotovenia výroku rozhodnutia správneho súdu. Správny súd môže odročiť pojednávanie aj vtedy, ak to účastníci konania zhodne navrhnú.

§ 116

Ak nie je možné vyhlásiť rozsudok po skončení pojednávania, najmä ak sa na pojednávaní ukázalo, že predmetom posúdenia je zložitá právna otázka, oznámi predseda senátu účastníkom konania termín vyhlásenia rozsudku, ktorý určí tak, aby sa vyhlásenie uskutočnilo najneskôr do jedného mesiaca odo dňa pojednávania; to neplatí v konaniach, v ktorých súd rozhoduje podľa lehôt počítaných na dni. Neprítomným účastníkom konania oznámi termín vyhlásenia rozsudku prostredníctvom webovej stránky príslušného súdu podľa § 137 ods. 4. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade nepoužijú.

§ 117 Zaznamenávanie priebehu pojednávania pomocou technických zariadení

(1) O procesných úkonoch, pri ktorých správny súd koná s účastníkmi konania a s ďalšími osobami zúčastnenými na konaní alebo vykonáva dokazovanie, sa vyhotovuje záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa

uchováva na nosiči dát, ktorý sa po skončení pojednávania pripojí k súdnemu spisu, alebo sa v súdnom spise urobí poznámka, kde je záznam uložený.

(2) Ak účastník konania požiada správny súd o kópiu záznamu, správny súd ju vydá bez zbytočného odkladu; podrobnosti ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

(3) Ak na zaručenie spravodlivého procesu nie je potrebná fyzická prítomnosť účastníka konania na pojednávaní, správny súd umožní účastníkovi konania účasť na pojednávaní prostredníctvom videokonferencie alebo iných prostriedkov komunikačnej technológie, a to aj v na to určených priestoroch súdu, ktorý je účastníkovi konania najbližšie.

(4) Ak sú počas pojednávania prejednávané utajované skutočnosti, ich zaznamenávanie pomocou technických zariadení, uchovávanie na nosiči dát a ďalšia manipulácia s nimi sa vykonáva podľa predpisov o ochrane utajovaných skutočností.

(5) Priebeh pojednávania si môže účastník konania a jeho zástupca zaznamenať pomocou technických zariadení určených na zaznamenávanie zvuku aj bez súhlasu súdu; túto skutočnosť však musí vopred oznámiť správne mu súdu.

§ 118 Zápisnica o procesných úkonoch

(1) V prípade, že to správny súd považuje za vhodné a účelné, spisuje sa o procesných úkonoch zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia.

(2) Ak účastník požiada správny súd o kópiu zápisnice, správny súd mu ju vydá bezodkladne; podrobnosti ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

§ 119

Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd je oprávnený vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

§ 120

Správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak

- a) to považuje za objektívne nevyhnutné na rozhodnutie vo veci,
- b) rozhoduje v konaní podľa ustanovení § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j) alebo
- c) rozhoduje podľa ustanovenia § 192.

Dôkazná povinnosť

§ 121

(1) Účastníci konania sú povinní označiť v žalobe a vo vyjadrení k nej dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Správny súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a zdôvodní nevykonanie ostatných navrhnutých dôkazov.

(2) Správny súd môže vykonať aj iné dôkazy, ako sú navrhované, ak to prispeje k rýchlejšiemu objasneniu a rozhodnutiu vo veci.

§ 122

Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, nie je potrebné dokazovať.

§ 123 Dôkazné prostriedky

(1) Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo bolo nadobudnuté zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

(2) Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch účastníka konania, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie, posudok a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, spôsob vykonania dôkazu určí správny súd.

Vykonávanie dôkazov

§ 124

(1) Správny súd vykonáva dôkazy počas pojednávania; to neplatí, ak sa pojednávanie nenariaďuje.

(2) Správny súd vykoná dôkaz mimo pojednávania, len ak je to možné a účelné. Účastníci konania majú právo byť prítomní pri takto vykonávanom dokazovaní. Vykonanie dôkazu mimo pojednávania správny súd účastníkom konania oznamuje spravidla päť dní vopred. S výsledkami dokazovania oboznámi účastníkov konania na pojednávaní.

(3) Ak sa pojednávanie nenariaďuje, správny súd vykoná dokazovanie oboznámením sa s dôkazmi, ktoré účastníci konania súdu predložili.

§ 125

Účastníci konania a osoby zúčastnené na konaní majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa počas konania vykonali.

§ 126

Dokazovanie sa musí vykonávať tak, aby sa zachovala povinnosť mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach a iných skutočnostiach chránených podľa osobitného predpisu a iná zákonom ustanovená alebo štátom uznaná povinnosť mlčanlivosti. V týchto prípadoch možno vykonať výsluch len vtedy, ak vyslúchaného oslobodil od tejto povinnosti príslušný orgán alebo ten, v záujme ktorého má túto povinnosť. To platí primerane i tam, kde sa vykonáva dôkaz inak ako výsluchom.

§ 127 Edičná povinnosť

Správny súd môže uložiť tomu, kto má vec potrebnú na rozhodnutie fyzicky u seba, aby ju predložil.

§ 128 Informačná povinnosť

Každý má povinnosť na požiadanie správneho súdu bezodkladne písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie správneho súdu; tým nie je dotknutá povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa osobitného predpisu.

§ 129 Hodnotenie dôkazov

(1) Dôkazy správny súd hodnotí podľa svojej úvahy, ale nie ľubovôle, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

(2) Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 130 Domnienka

Skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, považuje správny súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak.

§ 131 Viazanosť správneho súdu inými rozhodnutiami

Správny súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Správny súd je tiež povinný rešpektovať rozhodnutie ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, rozhodnutím o osobnom stave a o vzniku alebo zániku spoločnosti. Rozhodnutím o priestupku a inom správnom delikte je správny súd viazaný len, ak takéto rozhodnutie nie je predmetom samotného konania.

§ 132 Prejudicialita

(1) Otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 131, si môže správny súd posúdiť sám, ale sám o nej rozhodnúť nemôže.

(2) Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, správny súd na takéto rozhodnutie zohľadní a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

Všeobecné ustanovenia

§ 133

(1) Vo veci samej rozhoduje správny súd spravidla rozsudkom. Tento zákon ustanovuje, kedy správny súd rozhoduje vo veci samej uznesením.

(2) Proti rozhodnutiu správneho súdu je prípustný opravný prostriedok len ak to ustanovuje tento zákon.

§ 134

(1) Správny súd je v zásade viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neplatného alebo neúčinného právneho predpisu,

- b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,
- c) ide o veci podľa § 192 tohto zákona,
- d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,
- e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d) tohto zákona,
- f) vec sa týka ochrany práv spotrebiteľa.

§ 135

(1) Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo stav veci v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

- (2) Pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak
- a) ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k) tohto zákona,
 - b) rozhoduje podľa § 192 tohto zákona.

§ 136

Obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví správny súd vo výroku rozhodnutia. Vo výroku rozhodnutia správny súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania.

§ 137

- (1) Na rozsudku sa uznáva senát nadpolovičnou väčšinou hlasov na neverejnej porade, pri ktorej okrem členov senátu a zapisovateľa nemôže byť nikto prítomný.
- (2) Rozsudok správny súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pri vyhlasovaní rozsudku uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o oprávnom prostriedku.
- (3) Rozsudok sa vyhlasuje spravidla ústne, ak prebehlo vo veci pojednávanie a pri vyhlasovaní je prítomný aspoň jeden účastník konania, osoba zúčastnená na konaní alebo verejnosť. Ak sú pri vyhlasovaní rozsudku prítomní iba sudcovia a zapisovateľ, rozsudok správny súd vyhlási vyvesením skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu po dobu 14 dní; deň vyhlásenia sa poznamená na písomnom vyhotovení.
- (4) Vo veciach, v ktorých správny súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku, a to na úradnej tabuli súdu, a tiež na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením.

§ 138

Momentom vyhlásenia rozsudku, je ním súd viazaný.

§ 139

- (1) V písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení

advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia rozsudku správneho súdu.

(2) V odôvodnení rozsudku uvedie správny súd aj stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, musí v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

(3) Ak sa správny súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku musí obsahovať aj dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

(4) Odôvodnenie rozsudku senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bol rozsudok prijatý. Ak rozsudok nebol prijatý jednomyseľne, sudca, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím senátu, alebo s jeho odôvodnením, má možnosť, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k odôvodneniu rozsudku.

(5) Odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

§ 140

Vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne sa môžu stručne zopakovať jeho dôvody.

§ 141

Písomné vyhotovenie rozsudku podpisuje sudca a pri senátnych rozhodnutiach všetci členovia senátu. Ak ho nemôže niektorý sudca podpísať, podpíše ho iný poverený sudca; ak rozsudok nemôže podpísať predseda senátu alebo iný člen senátu, podpíšu ho zvyšní členovia senátu; dôvod sa poznamená na písomnom vyhotovení.

§ 142 Doručovanie rozsudku

(1) Rozsudok sa vždy doručuje účastníkom konania, osobám zúčastneným na konaní a zainteresovanej verejnosti, prípadne ich zástupcom, do vlastných rúk.

(2) Rozsudok, v ktorom správny súd uplatnil ustanovenia predpisov o ochrane hospodárskej súťaže, sa doručuje aj protimonopolnému úradu; ak uplatnil čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, doručí rozsudok aj Komisii.

(3) Rozsudok sa spravidla vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak. Túto lehotu môže predseda súdu zo závažných dôvodov predĺžiť, najviac však o dva mesiace. V konaniach, v ktorých je správny súd povinný rozhodnúť v lehotách počítaných na dni, rozsudok sa vyhotoví a odošle najneskôr do siedmich pracovných dní.

Oprava a doplnenie rozsudku

§ 143

Správny súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré bezodkladne doručí osobám uvedeným v § 142 ods. 1.

§ 144

(1) Ak nerozhodol správny súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, môže účastník konania do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Správny súd rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplní aj bez návrhu.

(2) Doplnenie urobí správny súd doplniacim rozsudkom, na ktorý sa obdobne použijú ustanovenia o rozsudku. Ak správny súd nevyhoví návrhu účastníka konania na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

(3) Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku správneho súdu.

Právoplatnosť rozsudku a vykonateľnosť rozsudku

§ 145

(1) Doručený rozsudok je právoplatný, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Rozsudok správneho súdu nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty jedného mesiaca od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku, ak sa rozhodlo o

a) správnej žalobe, v prípade, že žalovaným orgánom verejnej správy je správca dane alebo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku podanom voči rozhodnutiu alebo opatreniu správcu dane,

b) správnej žalobe, v prípade, že žalovaným orgánom verejnej správy je Úrad pre verejné obstarávanie, ktorý rozhodol vo veciach týkajúcich sa výkonu dohľadu nad verejným obstarávaním,

c) správnej žalobe vo veciach správneho trestania,

d) správnej žalobe vo veciach administratívneho vyhostenia.

(3) Rozsudok správneho súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty desiatich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku.

(4) Výrok právoplatného rozsudku je právne záväzný pre účastníkov konania, osoby zúčastnené na konaní, zainteresovanú verejnosť a pre orgány verejnej moci.

(5) Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa tá istá vec prejednávať a rozhodovať znova.

§ 146

(1) Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na splnenie povinnosti, ktorú správny súd vo výroku určil, inak je vykonateľný nadobudnutím právoplatnosti.

(2) Rozsudok kasačného súdu vo veciach zaistenia nadobúda súčasne právoplatnosť a vykonateľnosť už dňom jeho vyhlásenia.

§ 147

(1) Správny súd rozhoduje formou uznesenia, ak

a) nerozhoduje vo veci samej, alebo

b) tak ustanovuje tento zákon.

(2) Ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku vrátane ustanovenia § 139 ods. 4 a § 141.

§ 148

(1) Uznesenie správny súd vyhlási verejne v prípade, že bolo vydané na pojednávaní vo veci samej alebo pri inom úkone správneho súdu.

(2) Uznesenie správny súd vyhotoví písomne a doručí ho, ak

a) je proti nemu možné podať opravný prostriedok,

b) je to potrebné na vedenie konania alebo

c) ide o uznesenie, ktorým sa v konaní má uložiť nejaká povinnosť.

§ 149

(1) V písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie najmä označenie správneho súdu, ktorý ho vydal, označenie účastníkov konania a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o opravnom prostriedku a deň a miesto vydania uznesenia.

(2) Písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa nerozhodlo vo veci samej, obsahuje iba stručné odôvodnenie.

§ 150 Viazanosť správneho súdu uznesením

(1) Správny súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nebolo vyhlásené, momentom kedy ho vydal.

(2) Správny súd nie je viazaný uznesením, ktorým sa upravuje výlučne vedenie konania.

§ 151 Právoplatnosť uznesenia a vykonateľnosť uznesenia

(1) Doručené uznesenie, ktoré už nie je možné napadnúť sťažnosťou, je právoplatné.

(2) Ak proti uzneseniu už nie je možné podať sťažnosť, je právoplatné doručením.

(3) Ak sa uznesením ukladá povinnosť, lehota na jej splnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné.

§ 152 Prípustnosť sťažnosti

(1) Proti uzneseniu správneho súdu vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť, ale len ak ju tento zákon nevylučuje.

(2) Sťažnosť smerujúca len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

§ 153 Subjekty oprávnené podať sťažnosť

Sťažnosť môže podať účastník súdneho konania a osoba zúčastnená na súdnom konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo uznesenie vydané v ich neprospech.

§ 154 Lehota a miesto na podanie sťažnosti

Sťažnosť musí byť podaná v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na správnom súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Náležitosti sťažnosti

§ 155

- (1) V sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť
- a) označenie napadnutého uznesenia správneho súdu,
 - b) dátum, kedy bolo napadnuté uznesenie správneho súdu sťažovateľovi doručené,
 - c) v čom sa postup správneho súdu považuje za nesprávny,
 - d) návrh nového výroku rozhodnutia.

§ 156

- (1) Rozsah a dôvody sťažnosti je možné zmeniť len do uplynutia lehoty na jej podanie.
- (2) V sťažnosti sa môžu uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti veci možné a účelné.

§ 157

Ustanovenia tohto zákona o odstraňovaní väd podania sa na konanie o sťažnosti nepoužijú.

§ 158 Účinky sťažnosti

V prípade, že ten, kto je na to oprávnený, podá včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.

Konanie a rozhodnutie o sťažnosti

§ 159

- (1) O sťažnosti rozhoduje ten správny súd, ktorý napadnuté uznesenie vydal.
- (2) Ak bolo napadnuté uznesenie vydané vo veci, v ktorej koná a rozhoduje senát správneho súdu, rozhodne o sťažnosti predseda tohto senátu. Ak bolo napadnuté uznesenie vydané vo veci, v ktorej koná a rozhoduje sudca, rozhodne o sťažnosti daný sudca.

§ 160

- (1) Správny súd rozhodne o sťažnosti uznesením najčastejšie bez nariadenia pojednávania.
- (2) Správny súd môže nariadiť výsluch účastníkov konania alebo iné zisťovanie, ak je to dôvodné a považuje to za potrebné.

§ 161

- (1) Ak správny súd vyhodnotí sťažnosť ako nedôvodnú, sťažnosť zamietne.
- (2) V prípade, že je sťažnosť dôvodná, správny súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom správneho súdu.

§ 162

Proti rozhodnutiu o sťažnosti nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

Trovy konania

§ 163

Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré účastníkovi konania vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.

§ 164

Každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú sám.

§ 165 Trovy dôkazu

Ak v konaní pred správnym súdom účastník konania navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, správny súd mu môže uložiť povinnosť zložiť preddavok. Ak účastník konania v lehote určenej správnym súdom preddavok nezloží, správny súd navrhnutý dôkaz nemusí vykonať.

§ 166 Oslobodenie od súdneho poplatku

(1) Správny súd na návrh účastníka konania prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery účastníka konania.

(2) Priznané oslobodenie od súdneho poplatku správny súd kedykoľvek počas konania odníme, a to i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania preukáže, že majetkové pomery účastníka neodôvodňujú alebo neodôvodňovali oslobodenie od súdneho poplatku.

Náhrada trov konania

§ 167

(1) Správny súd spravidla prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

(2) Správny súd prizná žalobcovi úplnú náhradu trov konania, ak bolo rozhodnutie orgánu verejnej správy zrušené z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) tohto zákona.

(3) Správny súd môže tiež rozhodnúť, že náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná, ak

a) existujú dôvody hodné osobitného zreteľa,

b) bolo rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy zrušené z dôvodu podľa § 206 ods. 5 tohto zákona.

§ 168

Žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno vzhľadom na všetko okolnosti prípadu spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

§ 169

Ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. V odôvodnených prípadoch a z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

§ 170

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak

- a) žaloba podaná na správny súd bola odmietnutá,
- b) konanie pred správnym súdom bolo zastavené,
- c) konanie pred správnym súdom bolo začaté na základe žaloby prokurátora,
- d) ide o konanie o kompetenčnej žalobe.

§ 171

(1) Ak účastník konania svojim konaním procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

(2) Ak účastník konania svojim konaním procesne zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, správny súd prizná náhradu týchto trov ostatným účastníkom konania.

§ 172

(1) Svedkovi môže správny súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov, ktoré vznikli v súvislosti jeho výsluchom.

(2) Náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov správny súd obdobne ako svedkovi podľa odseku 1, prizná aj znalcovi, ak bol vyslúchnutý.

(3) Náhrada podľa odsekov 1 a 2 sa uplatňuje pri podaní výpovede, najneskôr však do štrnástich dní; inak právo na náhradu podľa odsekov 1 a 2 zaniká.

§ 173

Ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok podľa § 172 ods. 1.

§ 174

V prípade, že správny súd nariadil vo veci na návrh účastníka konania znalecké dokazovanie, pri rozhodovaní o náhrade výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu sa riadi ustanoveniami osobitného predpisu.

Rozhodovanie o trovách konania

§ 175

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie zároveň ukončí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník príslušného súdu.

(3) Lehota na zaplatenie náhrady trov konania nesmie byť kratšia ako 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia podľa odseku 2.

§ 176

(1) V prípade, že bol v konaní úspešný účastník konania zastúpený advokátom, správny súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov advokáta.

(2) V prípade, že bol v konaní úspešný účastník konania zastúpený viacerými advokátmi, správny súd určí za prijímateľa náhrady trov jedného z nich.

§ 177 Konanie o správnej žalobe

(1) Správnu žalobou sa žalobca domáha ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

(2) Ochrany iných ako subjektívnych práv sa domáha len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

§ 178 Žalobná legitimácia

(1) Žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy poškodená alebo ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

(2) Prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovел jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

(3) Zainteresovaná verejnosť má možnosť podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

§ 179 Správna žaloba opomenutého účastníka

(1) Ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy musí doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

(2) Ak orgán verejnej správy bezdôvodne nedoručí rozhodnutie alebo opatrenie opomenutému účastníkovi, správny súd je oprávnený aj bez návrhu uložiť mu svojim uznesením pokutu.

(3) Doručením uznesenia správneho súdu podľa odseku 1 orgánu verejnej správy sa zo zákona odkladajú účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu pripúšťa. V takom prípade môže opomenutý účastník podať riadny opravný prostriedok v

lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť.

(4) Po právoplatnosti uznesenia podľa odseku 1 správny súd konanie zastaví. Správny súd zastaví konanie zakaždým aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky.

(5) Opomenutý účastník môže znovu podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1, len ak proti tomu nie je prípustný riadny opravný prostriedok, a v lehote počítanej od vykonania správnym súdom nariadeného doručenia.

(6) Ak proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1 je možné podať riadny opravný prostriedok, môže opomenutý účastník podať novú správnu žalobu proti rozhodnutiu o tomto opravnom prostriedku.

(7) V prípade, že sa správny súd nestotožní s tvrdením opomenutého účastníka, vo veci ďalej koná.

§ 180 Žalovaný

(1) Žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis neumožňuje podanie riadneho opravného prostriedku, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

(2) Žalovaným je orgán verejnej správy Slovenskej republiky, ktorý rozhodol v poslednom stupni, ak je žalobcom prokurátor alebo zainteresovaná verejnosť.

(3) Namiesto orgánu verejnej správy podľa odsekov 1 a 2 je žalovaným ten orgán verejnej správy, na ktorý prešla rozhodovacia pôsobnosť orgánu podľa odsekov 1 a 2.

§ 181 Lehota na podanie správnej žaloby

(1) Fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote 60 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) Prokurátor musí správnu žalobu podať v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu prokurátora.

(3) Zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

(4) Zmeškanie lehoty podľa predošlých odsekov nemožno odpustiť.

Náležitosti správnej žaloby

§ 182

(1) V správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť aj

a) označenie druhu správnej žaloby,

b) presné označenie žalovaného, ďalších účastníkov podľa § 32 ods. 3 a osôb zúčastnených na konaní podľa § 41 ods. 1,

c) jasné a zrozumiteľné označenie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia a deň jeho vydania, prípadne označenie výrokov, ktoré žalobca napáda, ak sú tieto samostatné a oddeliteľné a žaloba nesmeruje voči celému rozhodnutiu alebo opatreniu,

d) deň oznámenia napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia žalobcovi podľa § 181 ods. 1 tohto zákona alebo deň právoplatnosti rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora podľa § 181 ods. 2 tohto zákona alebo deň právoplatnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia podľa § 181 ods. 3 tohto zákona alebo uvedenie, že žalobca sa považuje za opomenutého účastníka, alebo že žalovaný doručoval napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie verejnou vyhláškou,

e) dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné alebo prijaté v rozpore so zákonom (ďalej len „žalobné body“),

f) označenie dôkazov, ak ich žalobca navrhuje vykonať,

g) vyjadrenie, či žalobca žiada nariadenie pojednávania; na neskoršiu žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávania správny súd nemusí prihliadnuť,

h) návrh ako by mal správny súd rozhodnúť (ďalej len „žalobný návrh“).

(2) K správnej žalobe musí byť pripojené

a) splnomocnenie udelené advokátom, ak nejde o výnimky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 tohto zákona,

b) potvrdenie o požadovanom vzdelaní žalobcu, jeho zamestnanca alebo člena podľa § 49 ods. 1 tohto zákona,

c) jedno vyhotovenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak nejde o opomenutého účastníka podľa § 179 ods. 1, alebo jedno vyhotovenie rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu prokurátora vydané v poslednom stupni, ak ide o správnu žalobu podanú prokurátorom.

§ 183

Žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Na neskoršie doplnenie správny súd neprihliadne.

Odkladný účinok správnej žaloby

§ 184

Podanie správnej žaloby na správny súd nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

§ 185

Správny súd môže, po splnení podmienok, uvedených v osobitnom, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy dôvodne hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne

iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má základ v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

§ 186

(1) Nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nesmie byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.

(2) Odkladný účinok prestáva platiť dňom právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

§ 187

(1) Ak správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a), musí o nej rozhodnúť do šiestich mesiacov od vydania uznesenia o priznaní odkladného účinku.

(2) Ak správny súd priznal žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. b), musí podať na Súdny dvor Európskej únie návrh týkajúci sa platnosti právne záväzného aktu Európskej únie, ak takýto návrh ešte nebol podaný.

(3) O návrhu žalobcu podľa § 185 rozhodne správny súd do jedného mesiaca od doručenia vyjadrenia žalovaného k tomuto návrhu, prípadne administratívnych spisov, ak bol návrh podaný súčasne so správnu žalobou.

§ 188

Ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, formou uznesenia ho zamietne.

§ 189

Uznesenie o priznaní odkladného účinku môže správny súd i bez návrhu formou uznesenia zrušiť, ak sa v priebehu konania ukáže, že na priznanie odkladného účinku neboli dané dôvody alebo tie medzičasom odpadli.

Rozhodnutie o správnej žalobe

§ 190

V prípade, že správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

§ 191

(1) Správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

a) bolo vydané na základe právneho predpisu, ktorý ešte nenadobudol účinnosť,

b) ho vydal orgán verejnej správy, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,

- c) vychádzalo zo zlého právneho posúdenia veci,
 - d) je úplne nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
 - e) zistenie a overenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,
 - f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
 - g) došlo k tak podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.
- (2) Vo výrokovej časti rozsudku podľa odseku 1 správny súd uvedie najmä označenie orgánu verejnej správy, číslo jeho rozhodnutia alebo opatrenia a deň vydania, prípadne opis zrušeného výroku rozhodnutia alebo opatrenia, ak správny súd nezrušil celé rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy.
- (3) Ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne
- a) zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré takémuto rozhodnutiu predchádzalo,
 - b) zrušiť aj skôr vydané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak postupoval podľa § 27 ods. 1 tohto zákona.
- (4) Ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností prípadu môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3. Ak správny súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, lehota na vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v ďalšom konaní začne orgánu verejnej správy plynúť až po doručení všetkých dokumentov a administratívnych spisov pripojených k prejednávanej veci.
- (5) Ak správny súd zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy vo veci, v ktorej sám vykonával dokazovanie, zahrnie orgán verejnej správy v ďalšom konaní tieto dôkazy medzi podklady na vydanie nového rozhodnutia alebo opatrenia v danej veci.
- (6) Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. V prípade, že orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

§ 192 Peňažná moderácia

Správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania rozsudkom znížiť výšku peňažného plnenia alebo peňažnej náhrady škody, ktoré boli priznané napadnutým rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy, ak to žalobca

navrhol, a priznaná výška peňažného plnenia alebo peňažnej náhrady škody je neprimeraná alebo voči žalobcovi likvidačná.

§ 193 Sprístupnenie informácie

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia o nesprístupnení informácie vydaného podľa osobitného predpisu správny súd je oprávnený uložiť žalovanému, aby v lehote určenej správnym súdom uviedol dôvody, pre ktoré nemožno požadovanú informáciu sprístupniť. Ak sa nepreukáže existencia dôvodov na nesprístupnenie informácie, správny súd v rozsudku uloží osobe povinnej sprístupňovať informácie podľa osobitného predpisu povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu.

§ 193a

Správny súd rozhodne o správnej žalobe proti rozhodnutiu protimonopolného úradu o uložení dočasného opatrenia podľa osobitného predpisu do 90 dní od doručenia vyjadrenia žalovaného k tejto žalobe.

§ 194

- (1) Správnym trestaním sa na účely tohto zákona chápe rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.
- (2) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, na konanie vo veciach správneho trestania sa primerane použijú ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

§ 195

- Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak
- a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v príkrom rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
 - b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné konanie v rozpore so zákonom,
 - c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je nutné použiť na správne trestanie,
 - d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je nutné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,
 - e) ide o preskúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

§ 196

Ak správny súd mimo žalobných bodov zistí, že jestvujúvady uvedené v § 195, oznámi to bezodkladne účastníkom konania a vyzve ich, aby sa k nim v určenej lehote vyjadrili.

§ 197

Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však správny súd nie je viazaný.

§ 198 Sankčná moderácia

(1) Správny súd je oprávnený na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom

a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je zjavne neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter,

b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania je možné dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

(2) Správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len v tých medziach, v akých ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.

(3) Ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá bola postihnutá napadnutým rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy, nesmie byť správnym súdom rozhodnuté podľa odseku 1 v jej neprospech.

(4) Rozsudok správneho súdu podľa odseku 1 nahrádza výrokovú časť rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy v takom rozsahu, v akom bolo rozhodnuté o zmene druhu alebo výške sankcie alebo upustení od jej uloženia.

(5) Vo výroku rozsudku podľa odseku 1 správny súd vždy uvedie

a) presné označenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy,

b) konkrétny druh a výšku sankcie uloženej orgánom verejnej správy,

c) konkrétny druh a výšku sankcie uloženej správnym súdom alebo upustenie od jej uloženia.

§ 199

(1) Sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie v kompetencii

a) Sociálnej poisťovne,

b) Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky,

c) Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny,

d) Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny,

e) zdravotných poisťovní,

f) Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou,

g) Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ministra obrany Slovenskej republiky a nadriadeného určeného podľa osobitného predpisu,

h) príslušného útvaru sociálneho zabezpečenia,

i) obcí, miest, mestských častí a samosprávnych krajov v oblasti sociálnych služieb.

(2) V konaní podľa tejto hlavy správny súd vždy zohľadňuje osobitné potreby vychádzajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia účastníka konania – fyzickej osoby a poskytuje jej poučenie o jej procesných právach a povinnostiach.

(3) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, na konanie v sociálnych veciach sa primerane použijú ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Zastúpenie

§ 200

Na zastúpenie žalobcu sa použijú ustanovenia § 49 ods. 2 písm. b) a § 50 ods. 1 tohto zákona.

§ 201

Žalobcovi, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať, správny súd spravidla ustanoví procesného opatrovníka, ak neurobí iné opatrenia.

Náležitosti správnej žaloby

§ 202

(1) V správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 vždy uviesť

- a) označenie druhu žaloby,
- b) presné označenie žalovaného,
- c) presné označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha nápravy,
- d) deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi,
- e) vecné a zrozumiteľné opísanie rozhodujúcich skutočností,
- f) označenie dôkazov, ak sa na ne žalobca dovoľáva,
- g) žalobný návrh.

(2) Správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne. Ak je žalobcom právnická osoba, správna žaloba musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v odseku 1 a § 182 ods. 1 tohto zákona.

§ 203

(1) Rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody je možné zmeniť alebo doplniť až do konečného rozhodnutia správneho súdu.

(2) Pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd nijako viazaný žalobnými bodmi.

Rozhodovanie v sociálnych veciach

§ 204

Ak to nie je v rozpore s účelom správneho súdnictva, správny súd je oprávnený i bez návrhu doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy.

§ 205 Autoremedúra

V prípade, že orgán verejnej správy vydal nové rozhodnutie alebo nové opatrenie, ktorým žalobcovi v plnom rozsahu vyhovel, správny súd konanie uznesením zastaví.

Právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania zanikajú právne účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak nezanikli skôr podľa osobitného predpisu.

§ 206

(1) Vecami azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa na účely tohto zákona rozumie konanie a rozhodovanie orgánov verejnej správy podľa predpisov upravujúcich azyl a pobyt cudzincov.

(2) Žalobca môže byť okrem advokáta zastúpený aj mimovládnu organizáciou uvedenou v § 50 ods. 2 tohto zákona.

(3) Správny súd posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je pri svojom rozhodovaní viazaný žiadnymi žalobnými bodmi.

(4) Pre správny súd je najpodstatnejší stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia.

(5) Správny súd je oprávnený zrušiť napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy aj vtedy, ak dospel k záveru, že od jeho vydania sa podstatne zmenili okolnosti veci.

(6) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, na konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa uplatnia ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

§ 207

(1) Žalobca je oprávnený domáhať sa správnou žalobou preskúmania rozhodnutí alebo opatrení vo veciach azylu vydaných orgánmi verejnej správy podľa osobitného predpisu.

(2) Rozhodnutiami alebo opatreniami vo veciach azylu podľa odseku 1 sa chápu rozhodnutia alebo opatrenia týkajúce sa azylu, doplnkovej ochrany, dočasného útočiska a odovzdania do iného štátu, ktorých vydanie umožňuje osobitný predpis.

§ 208 Účastníci konania

Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 45 ods. 1 a § 46 tohto zákona.

§ 209 Žalobná legitímácia

Žalobcom je taká fyzická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím alebo opatrením podľa § 207 ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

§ 210 Žalovaný

Žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie podľa § 207 tohto zákona.

§ 211 Lehota na podanie správnej žaloby

(1) Správna žaloba podľa § 207 ods. 1 musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia alebo opatrenia, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Správna žaloba proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie azylu zamietnutá ako neprípustná alebo ako zjavne neopodstatnená, proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu alebo proti rozhodnutiu o zastavení konania o azyle musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia.

(3) Správna žaloba proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o poskytnutie dočasného útočiska, proti rozhodnutiu o zrušení poskytovania dočasného útočiska alebo proti rozhodnutiu o zastavení konania o poskytnutí dočasného útočiska musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia.

§ 212 Náležitosti správnej žaloby

(1) V správnej žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uvádza aj

- a) označenie druhu žaloby,
- b) presné označenie žalovaného,
- c) presné označenie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia,
- d) navrhované žalobné body,
- e) označenie dôkazov, ak sa ich žalobca dovoľáva,
- f) žalobný návrh.

(2) K správnej žalobe musí byť pripojená aspoň kópia napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia.

Odkladný účinok správnej žaloby

§ 213

(1) Podanie správnej žaloby má spravidla odkladný účinok, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) Ak osobitný predpis ustanovuje, že podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, správny súd je oprávnený na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného odkladný účinok uznesením priznať. Návrh na priznanie odkladného účinku sa podáva spolu so správnu žalobou. Na rozhodovanie správneho súdu o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 185 až 189 tohto zákona. Správny súd rozhodne o návrhu na priznanie odkladného účinku do 15 dní od jeho podania.

§ 214

Žalovaný je na výzvu povinný v určenej lehote predložiť príslušnému správne súdu vyjadrenie k žalobe.

§ 215

Písomné predvolanie na pojednávanie vo veciach azylu a doplnkovej ochrany sa žalobcovi doručí v jazyku, ktorému rozumie.

Rozhodnutie o správnej žalobe

§ 216

(1) Správny súd rozhodne o správnej žalobe do troch mesiacov od jej doručenia, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Správny súd rozhodne o správnej žalobe proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o poskytnutie dočasného útočiska alebo proti rozhodnutiu o zrušení poskytovania dočasného útočiska najneskôr do desiatich dní od doručenia vyjadrenia podľa § 214 tohto zákona.

§ 217

Správny súd konanie o správnej žalobe proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu uznesením zastaví, v prípade, že žalobca požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany podľa osobitného predpisu.

§ 218 Autoremedúra

Ak orgán verejnej správy vydal nové rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým žalobcovi v plnom rozsahu vyhovel, správny súd konanie uznesením vždy zastaví. Právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania zanikajú právne účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

§ 219

V prípade, že správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

§ 220

Ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť správnej žaloby, rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného. Vo výrokovej časti rozsudku uvedie označenie žalovaného, číslo a deň vydania zrušeného rozhodnutia alebo opatrenia, meno a priezvisko žalobcu a číslo jeho cestovného pasu alebo iného dokladu totožnosti.

§ 221

(1) Žalobca je oprávnený správnou žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

(2) Žalobca je oprávnený správnou žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

§ 222 Účastníci konania

Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 45 ods. 1 a § 46 tohto zákona.

§ 223 Žalobná legitimácia

Žalobcom je taká fyzická osoba, ktorá je alebo bola zaistená.

§ 224 Žalovaný

Žalovaným je policajný útvar, ktorý v konaní rozhodol o zaistení, o predĺžení zaistenia alebo o predĺžení lehoty zaistenia podľa osobitného predpisu.

§ 225 Lehota a miesto na podanie správnej žaloby

(1) Správna žaloba podľa § 221 ods. 1 musí byť podaná v lehote desiatich dní od doručenia rozhodnutia o zaistení, rozhodnutia o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia.

(2) Správna žaloba podľa § 221 ods. 2 môže byť podaná kedykoľvek počas trvania zaistenia, a to aj opakovane. Ak správny súd rozhodol o zamietnutí žaloby, možno ďalšiu správnu žalobu bez uvedenia nových dôvodov podať až po uplynutí lehoty jedného mesiaca odo dňa, keď rozhodnutie správneho súdu o predchádzajúcej správnej žalobe nadobudlo právoplatnosť.

(3) Správna žaloba sa vždy jpodáva žalovanému.

Náležitosti správnej žaloby

§ 226

(1) V správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie druhu žaloby,
- b) presné označenie žalovaného,
- c) presné označenie rozhodnutia o zaistení, rozhodnutia o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia,
- d) konkrétne žalobné body,
- e) presné označenie dôkazov, ak sa ich žalobca dovoľáva,
- f) žalobný návrh.

(2) K správnej žalobe žalovaný musí pripojiť napadnuté rozhodnutie alebo súvisiace rozhodnutie o zaistení, rozhodnutie o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia.

§ 227

(1) Žalovaný je povinný predložiť správnu žalobu do siedmich pracovných dní od jej podania správnemu súdu spolu so svojím vyjadrením k nej a s administratívnym spisom.

(2) Podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok a správny súd nemá oprávnenie ani na návrh žalobcu priznať správnej žalobe odkladný účinok.

Rozhodnutie o správnej žalobe

§ 228

Správny súd rozhodne o správnej žalobe na pojednávaní do desiatich pracovných dní od jej predloženia podľa § 227 tohto zákona. Táto lehota sa neuplatní, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

§ 229

V prípade, že správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

§ 230 Vyhovenie žalobe a plná jurisdikcia

(1) Ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 tohto zákona, rozsudkom podľa povahy veci

a) zruší napadnuté rozhodnutie o zaistení, rozhodnutie o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia a žalovanému prikáže bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia,

b) nariadi žalobcovi po vykonanom dokazovaní miernejšie donucovacie opatrenie podľa osobitného predpisu, ktorým sa v plnom rozsahu nahrádza napadnuté rozhodnutie o zaistení, rozhodnutie o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia, a nariadi žalovanému bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia (plná jurisdikcia),

c) zruší napadnuté rozhodnutie o zaistení, rozhodnutie o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia, ak obsahovalo odstrániteľné vady, a vec vráti na ďalšie konanie žalovanému orgánu,

d) určí, že napadnuté rozhodnutie o zaistení, rozhodnutie o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia bolo vydané v rozpore so zákonom.

(2) Ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť správnej žaloby podľa § 221 ods. 2 tohto zákona, rozsudkom podľa povahy veci

a) prikáže žalovanému bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia,

b) prikáže žalovanému po vykonanom dokazovaní bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia a rozhodne o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia žalobcovi podľa osobitného predpisu.

(3) Vo výroku rozsudku správny súd uvedie najmä meno a priezvisko žalobcu, číslo jeho cestovného pasu alebo iného dokladu totožnosti, číslo a deň vydania rozhodnutia o zaistení, rozhodnutia o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia a druh a podmienky miernejšieho donucovacieho opatrenia, ak rozhodol o jeho uložení.

§ 231

Žalobca je oprávnený správnou žalobou domáhať preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia týkajúceho sa administratívneho vyhostenia vydaného podľa osobitného predpisu.

§ 232 Účastníci konania

Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 45 ods. 1 a § 46 tohto zákona.

§ 233 Žalobná legitimácia

Žalobcom je fyzická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím alebo opatrením podľa § 231 tohto zákona ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

§ 234 Žalovaný

Žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie uvedené v § 231 tohto zákona.

§ 235 Lehota na podanie žaloby

Správna žaloba musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia alebo opatrenia podľa § 231 tohto zákona.

§ 236 Náležitosti správnej žaloby

(1) V správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 tohto zákona uviesť

- a) označenie druhu žaloby,
- b) presné označenie žalovaného,
- c) presné označenie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia,
- d) žalobné body,
- e) označenie konkrétnych dôkazov, ak sa ich žalobca dovoláva,
- f) žalobný návrh.

(2) K správnej žalobe sa pripája aj napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

Odkladný účinok správnej žaloby

§ 237

(1) Podanie správnej žaloby spravidla nemá odkladný účinok.

(2) Správny súd je oprávnený na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok. Návrh na priznanie odkladného účinku podáva žalobca spolu so správnu žalobou. Na rozhodovanie správneho súdu o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 185 až 189. Správny súd rozhodne o návrhu na priznanie odkladného účinku do desiatich dní od jeho podania.

§ 238

Žalovaný je povinný v lehote štyroch pracovných dní od doručenia výzvy predložiť správne mu súdu vyjadrenie k žalobe.

Rozhodnutie o správnej žalobe

§ 239 Autoremedúra

V prípade, že orgán verejnej správy vydal nové rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým žalobcovi v plnom rozsahu vyhovel, správny súd konanie uznesením zastaví. Právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania zanikajú právne účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

§ 240

V prípade, že správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

§ 241

V prípade, že správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť správnej žaloby, rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného. Vo výroku uvedie presné označenie žalovaného, číslo a deň zrušeného rozhodnutia alebo opatrenia, meno a priezvisko žalobcu, číslo jeho cestovného pasu alebo iného dokladu totožnosti.“.”.

***Odôvodnenie:** Úprava znenia správneho súdneho poriadku vyvstala z potrieb aplikačnej praxe najmä vo vzťahu k precizovaniu textu a potreby štylisticko-formálnych a legislatívno-právnych úprav.*

Pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh

poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Veroniky Remišovej k vládne mu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

(ČPT 106)

Meno a priezvisko	Podpis
1. VERONIKA REMIŠOVÁ	
2. LUKÁŠ BUŽO	
3. ANEŽKA ŠKOPČOVÁ	
4. PETER POLČÁK	
5. ANITA ZÁBRNEŠ	
6. SÍLUS ZARAB	
7. VIKTOR TANČO	
8. RASHIDAU KURATOV	
9. MIROSLAV KRAJČAR	
10. ROMAN MIKULČEK	
11. JUDITA JAROSLAV	
12. MICHAL ŠÍPČEK	
13. GÁBOR GRENDEZ	
14. RICHARD VAČEK	
15. LUBOMÍR GALLO	
16. IGOR MATOUŠ	
17.	
18.	
19.	
20.	